

WEEKBLAD

POP

Nr. 35

31 aug. 1968

35 ct. per week
losse nrs. 45ct.
België 7 fr.

Een
nieuw
avontuur
van
ROBBER

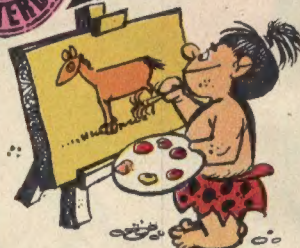

GODEN TE PAARD

Mensen hebben door de eeuwen heen een onmetelijke eerbied voor paarden gehad. De oppergod Odin van de Noormannen bijvoorbeeld bereed het beroemde ros Sleipnir en stuurde zijn Walkuren te paard naar de slagvelden om de gesneuvelde krijgers op te halen en naar het Walhalla te brengen. Kijk naar de uitneemplaats die Hans G. Kresse voor dit nummer van PEP schilderde.

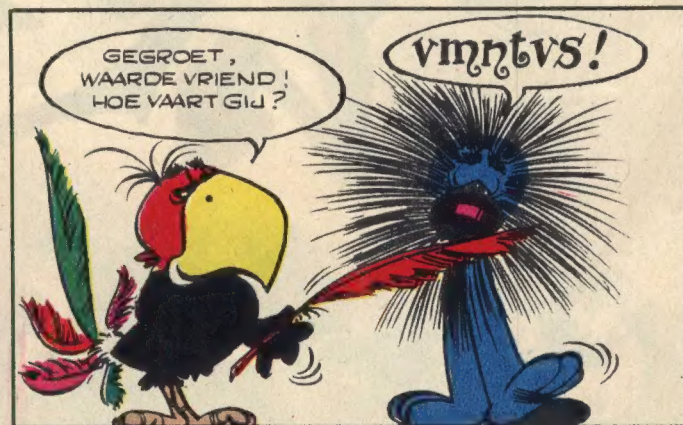
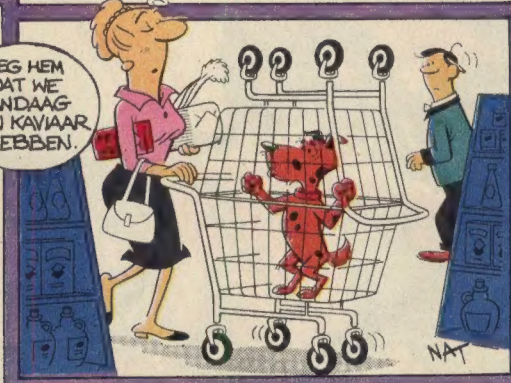
DAT PAARD

Naar aanleiding van het verhaal „Toenga en de Zwarte Hengst” dacht ik dat de zwarte hengst verkeerd is getekend. Immers, op de Pepplaat met paarden (PEP 21) staat dat de eerste paarden geen hoeven hadden. Kunt u hier een verklaring voor geven?

René Dubbeldam, Sleeuwijk

De eerste paarden waren er veel eerder dan de eerste mensen, dus veel eerder dan de zwarte hengst.

PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021

MOET IK PEP SCHRIJVEN

HIERBIJ

Hierbij stuur ik u een foto van de crosser Adrie van de Berg uit Rhenen. Kan die in het blad? U heeft namelijk een foto geplaatst van Frits Selling op zijn Greeves en Adrie van de Berg heeft ook een Greeves. Hij rijdt machtig goed met zijn negentien jaren en kan het nog heel ver brengen. Als u de foto niet plaatst, zullen de supporters van Adrie PEP opzeggen.

Een supporter van Adrie die onbekend wenst te blijven.

Op anonieme brieven gaan we NOOIT in en de foto was te slecht van kwaliteit om in het blad te zetten.

PEP

PEP is blits, hip, slap, knurft, meinig, anti, super, goed, best, fijn, lollig, krachtig, top, heerlijk, knots, super de luxe, uit, geweldig, formidable, einde, uitneembaar, krimeneel, onuitneembaar, uit de kunst, top-punt, onuitputtelijk, dolletjes, plezierig, groots, kneuvelig, grappig, waardig. Met de beste groeten,

Hans van Eynsbergen, R'dam

GELUK

In PEP 24 staat een en ander over Japanse motoren. Hierin worden een paar technische gegevens verstrekt over de Honda CB 450. De foto die er bij staat, is echter van de Honda CB 72. Technische gegevens: 250 cc, 155 km/uur, 24 pk bij 9000 toe-

ren, en vier versnellingen. Het kan ook een foto van Honda 77 geweest zijn omdat die twee modellen eender zijn. Specificatie: 350 cc, 165 km/uur, 28,5 pk bij 9000 toeren, vier versnellingen. De modellen worden geleverd met een elektrische starter. Kick-starter is natuurlijk ook aanwezig.

A.G. van Doorn, Lochem

Het verheugt ons je te kunnen vertellen dat wij het goed hadden. Het was een CB 450! Vraag het eens aan een andere deskundige!

ONZIN

Telstar en Volendam zouden niet de moeite waard zijn om in PEP te zetten, schrijven Dries de Kinderen en Peter Jongkind in PEP 22. Alleen Cruyffies en Keizers mogen van die jongens op de foto. Walgelijke onzin, zeg ik.

Jos Heyman, Steenbergse

PEP

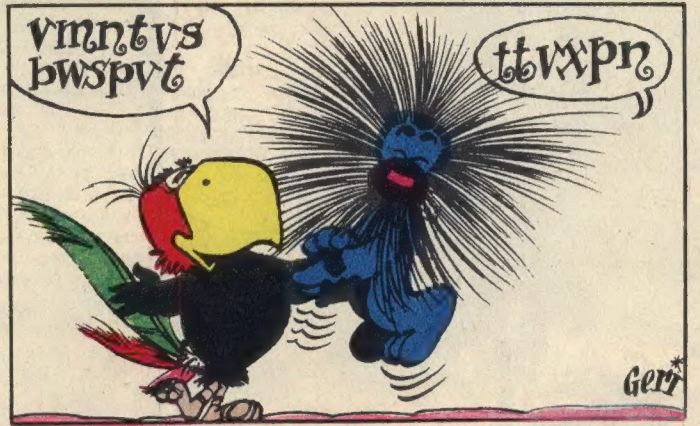
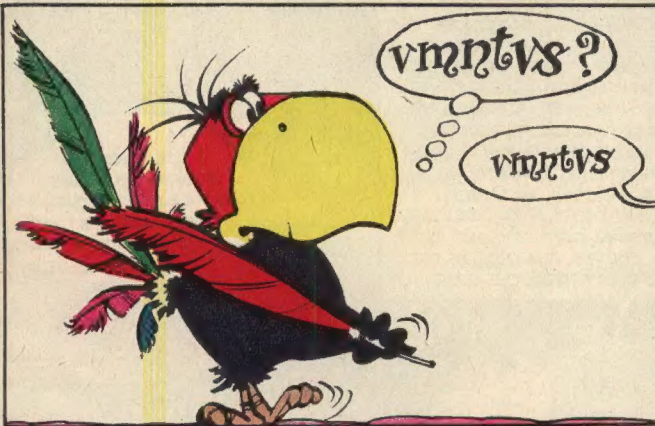
HEEFT VEEL AFTREK

DEZE WEEK:

strips	pag.
Blueberry	4
Argonautjes	6
Mick Tangy	12
Robber	14
Michel Vaillant	18
Asterix	20
Agent 327	24
Blake en Mortimer	26
Lucky Luke	30

BEAT en HARLEY DAVIDSON	10
PAARDEN (3)	16
DE ROEP VAN DE WILDERNIS.	
door Jack London	22
PEPPERS	28

SPREEK UIT ALS: SKBILLLZ

luitenant BLUEBERRY

OP WEG

Blueberry heeft het onmogelijke gepresteerd: met behulp van zijn paard heeft hij de soldaten van de rotsvlakte weten te ontlopen.

DAMNED... M'N PAARD KAN BIJNA NIET MEER! DIE HOND VAN 'N QUANAH ZIT NATUURLIJK VLAK ACHTER ONS! 'T IS VOLLE MAAN. HIJ VINDT ONS ZO!

DAAR HEB JE 'T GEDONDERD AL! ZE RIJDEN IN GALOP. IK HEB MIS-SCHIEEN 'N HALF UUR VOORSPRONG...! ALS IK GRAIG ACHTERLAAT, MAAK IK 'N KANSJE!

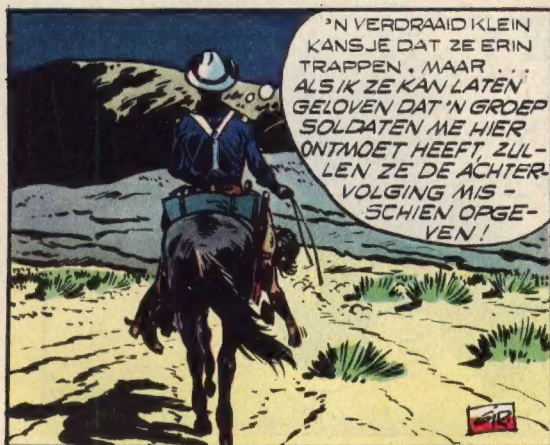

MAAR IK KAN GRAIG NIET ACHTERLATEN...! TROUWENS, ZELFS AL ZOUDEN ZE OP DIE ROTSVLAKTE MIJN SPOREN KWIJTRAKEN, DAN NOG WETEN ZE VERDRAAID GOED DAT IK OP WEG BENNAAR CAMP BOWIE...

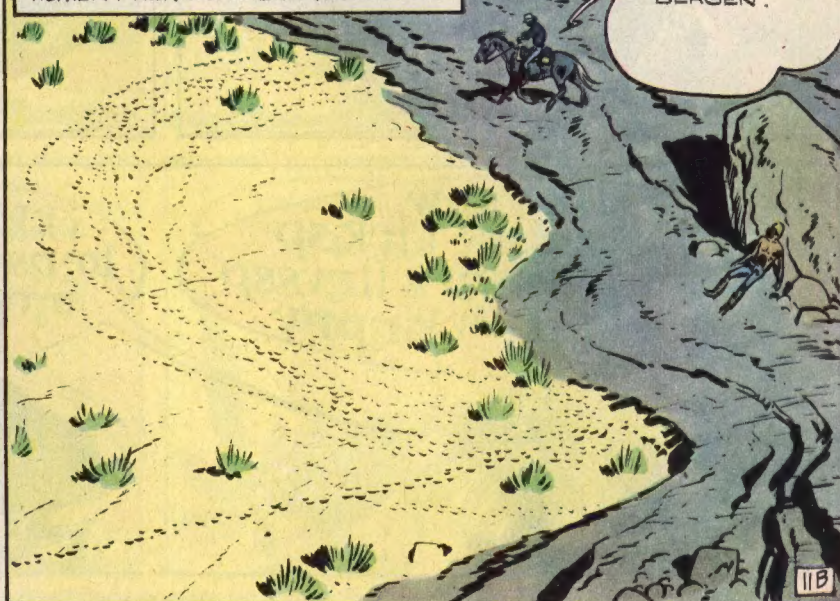
NEE, IK MOET ER WAT ANDERS OP VINDEN...! ALLEEN ALS 'N AFDELING SOLDATEN ME TEGEMOET ZOU... WACHT!

IK HEB 'N IDEE!

'N VERDRAAID KLEIN KANSJE DAT ZE ERIN TRAPPEN. MAAR... ALS IK ZE KAN LATEN GELOVEN DAT 'N GROEP SOLDATEN ME HIER ONTMOET HEEFT, ZULLEN ZE DE ACHTERVOLGING MIS-SCHIEEN OPGEVEN!

EN TERWIJL GRAIG BEWUSTELOOS TEGEN EEN ROTSLIGT, SPOORT BLUEBERRY ZIJN UITGEPUTTE PAARD TOT EEN LAATSTE KRACHTSINSPANNING AAN... ALS 'N BLIND MIJNPAARD DRAAIT HET TROUWE DIER RONDJE NA RONDJE, HALF OVER DE HARDE BODEM VAN HET ROTSPATEAU, EN DAN OVER HET WOESTIJNZAND, WAARIN NA 'N KWARTIERTJE ZOVEEL HOEF AFDRUKKEN STAAN, DAT 'T LIJKT OF EEN GROEP RUITERS VOORBIJ IS GEKOMEN! EEN SCHITTERENDE LIST...

ALLEMAGTIG! DAAR KOMEN ZE! IN VOLLE GALOP! IK HEB NOG NET DE TIJD OM M'N PAARD EN GRAIG TE VERBERGEN.

ZIEZO ARME KEREL! ALS JIJ HIER NU EVEN OP KRACHTEN KOMT, DAN ZAL IK EENS 'N PAAR SCHITTERENDE SPOREN FABRICEREN...!

MAAR COCHISE

TEKST:
CHARLIER

TEKENINGEN:
GIRAUD

en een poema heeft hij luitenant Graig weten te redden uit handen van Quannah!

DE SPOREN VERTELLEN DAT HET
PAARD VAN DE BLAUWE JAS VER-
MOED IS...! NOG EVEN BROE-
DERS EN WIJ KUNNEN WRAAK
NEMEN...

HUGH! KIJK! ZAL
DE PROOI ONS TOCH
ONTSNAPPEN?

?!?!?

VELE BLAUWE JASSEN
HEBBEN HIER DE
MANNEN ONTMOET,
DIE WIJ ACHTER-
VOLGEN...! WIJ
ZIJN MET VIE-
REN, ZIJ ZIJN
MINSTENS MET
TIENEN...!

EN WAT ZOU DAT! ZE
DENKEN NATUURLIJK
DAT ZE VEILIG ZIJN...
MAAR WIJ KUNNEN
PROFITEREN
VAN DE NACHT
OM ZE TE
OVER-
VALLEN...!

EENZAME ADELAAR IS
EEN DAPPER KRIJGER,
MAAR ZIJN HAAT TEGEN
DE BLEEKGEZICHTEN IS
GROTER DAN Z'N VOOR-
ZICHTIGHEID...! DE
BLAUWE JASSEN
ZIJN OP HUNHOEDE
WE GEVEN'T OP!

12A

© 1968 Ed. Dargaud

OEF...! ZE
GAAN ER VAN-
DOOR! MAAR
GOED DAT ZE DE
SPOREN NIET NAUW-
KEURIG...HELL!
GRAIG KOMT BIJ
KENNIS... ALS HIJ
BEGINT TE SCHREEU-
WEN, ZIJN WE
ERBIJ!

GRRMF!
GRMMH!

DE APACHEN
HOREN 'T
GEKERM
NIET...

ARME KEREL, HIJ IS
ER BEROERD AAN
TOE...! ALS HIJ HET
MAAR VOLHOUDT
TOT CAMP-BOWIE.

MIDDERNACHT...! IK HEB
DE LIMIET AL OVERSCHREDEN,
GENERAAL CROOK ZAL NIET OP
ME WACHTEN...! NOG VIER UUR
NAAR CAMP-BOWIE... VIER
UUR TE LAAT! IK HEB
GEFAALD!

OP DAT
MOMENT
IN CAMP-
BOWIE...

MIDDER-
NACHT...! U
WEET WAT DAT
BETEKEN, HEREN!
ER IS GEEN HOOP
MEER VOOR LUI-
TANT BLUEBERRY!
MAAR WE ZULLEN
HEM EN GRAIG WRE-
KEN! TERUG NAAR UW
ONDERDEEL, KLAAR-
MAKEN VOOR LUI-
VAL! VERTREK
OVER 1 UUR!

BEGREPEN, GENERAAL!
EN DEZE KEER ZULLEN
WE ZO HARD TOESLAAN
DAT DE APACHEN VOORGOED
HUN OORLOGSZUCHT
KIJFT ZIJN!

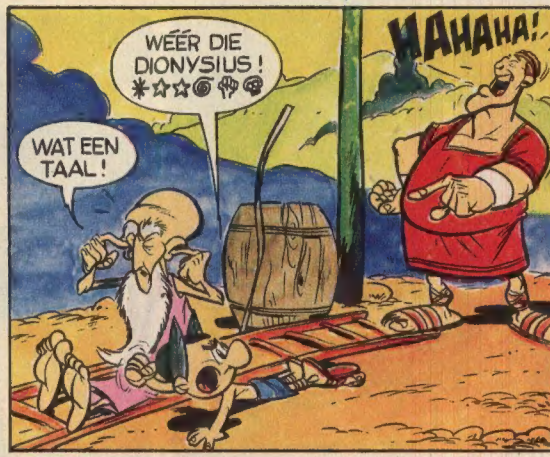
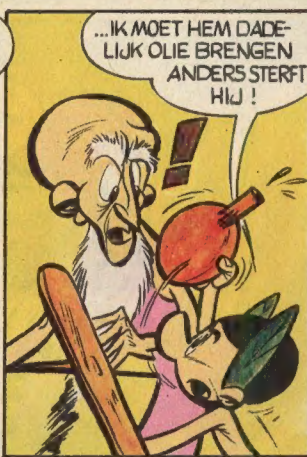
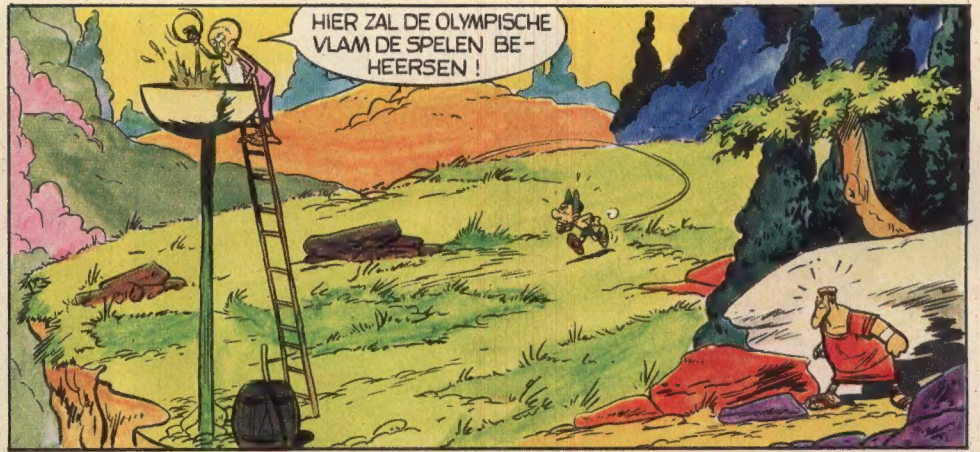
12B

WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES EN DE OLYMPISCHE VLAM

TEK: MATENA TEKST: BANDA

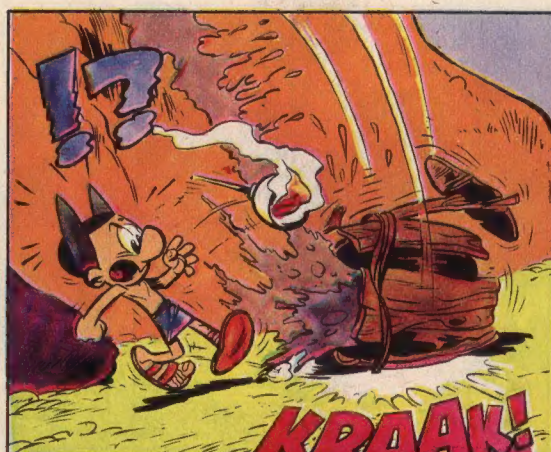

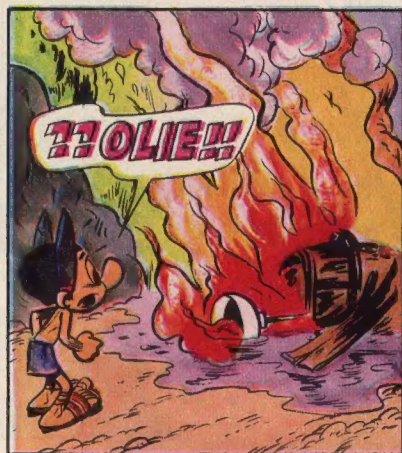
...MOET HET MAAR
VAN DE HELLING
LIKKEN,
HAAAA!

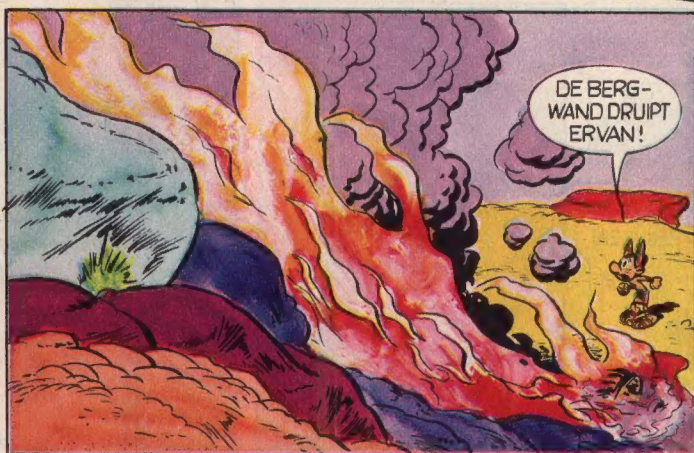
ALS POLLUX NIET GAUW
MET OLIE KOMT, IS HET
MET DE VLAM GEDAAN!

KRAAK!

!! OLIE !!

DE BERG-
WAND DRUIPT
ERVAN!

HÉ, ONDANKBARE VLAM,
GA ER NU NIET ALLEEN
VANDOOR, WACHT OP
JE FAKKELDRAGER!

MAAR DE VLAM IS NIET MEER TE STUITEN...

AH, DIT IS EEN
GROOTS MOMENT. DE
ZUIVERE SPORTGEEST
HERNEEMT ZIJN PLAATS
IN OLYMPIA!...

NOG NOOIT HEEFT
DE OLYMPISCHE VLAM
ZO DUIDELIJK AAN DE
HEMEL GESTAAN! DE-
ZE SPELEN ZULLEN
BEHEERST WORDEN
DOOR EEN EERLIJKE,
SPORTIEVE GEEST!

EN NOG NOOIT HÁD
OP DE OLYMPISCHE
SPELEN ZO'N SPOR-
TIEVE GEEST GEHEERST...

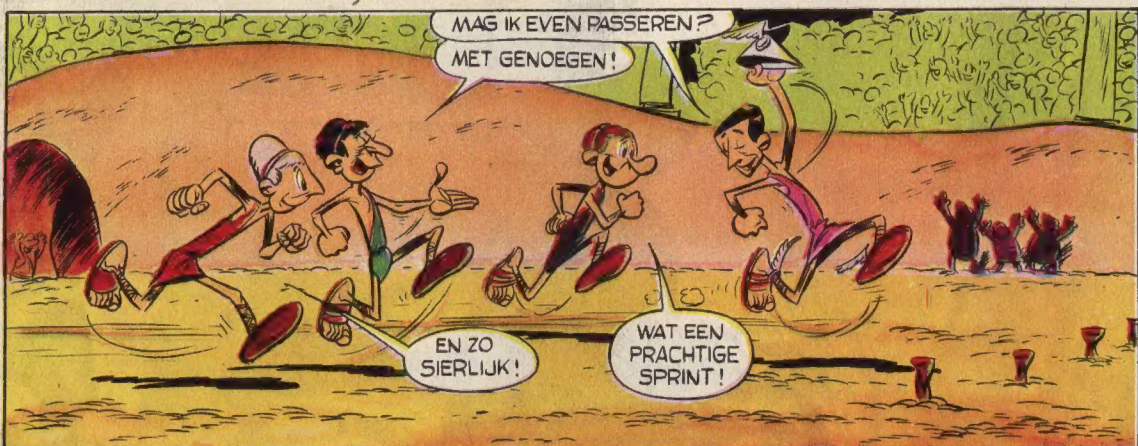

WAT EEN SCHIT-
TERENDE STOOT
WAS DAT !

IK HOOP DAT HET
NIET ERG KNELT !

GEEFT NIET, HOOR.
HET IS MIJ EEN EEROM
MET ZO'N VOORTREFFE-
LIJKE HOUDGREEP OVER-
WONNEN TE WORDEN

MAG IK EVEN PASSEREN ?
MET GENOEGEN !

EN ZO
SIERLIJK !

WAT EEN
PRACHTIGE
SPRINT !

EN VOOR DE ARGONAUTJES
NIEUWE LAUWEREN ...

KLAP!
KLAP!

BRAVO!

HOERA!
HOERA!

KLAP!

BRAVO!

BIS! BIS!
BIS!

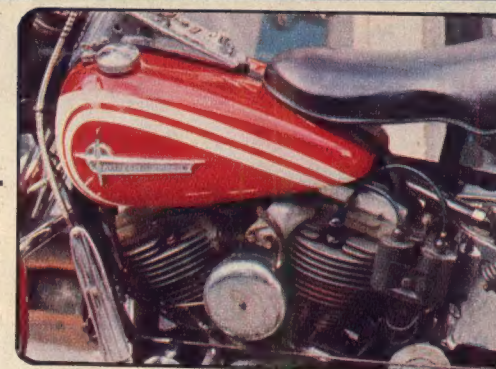
KLAP!
KLAP!

HIEP
HIEP
HOERAAAA!

EINDE

DE ONSTERFELIJKE BUFFELS

Niet gebouwd,
maar geschapen.
Om trots en ongenaak-
baar over 's heren
wegen te razen

Toen in die onvergetelijke meidagen van 1945 Amerikanen en Canadezen ons land binnenderden en de gehate Duitsers voor zich uit jaagden, daverden aan de spits van de stoottroepen de donderende motor-eskadrons van groengeschilderde Liberators, oftewel Bevridders. Sindsdien is de bevrijding van Europa en Nederland onbreukbaar verbonden met het roemruchte Amerikaanse motormerk dat zijn 750 cc Liberators de strijd instuurde: Harley Davidson.

Harley Davidson is volstrekt uniek in het walhalla van de motorfietsen. Er zijn motoren die sneller gaan, er zijn machines die je soepeler door bochten drukt, en zijn weg-ligging wordt misschien niet overtroffen, doch wel benaderd en zelfs geëvenaard. En toch, toch is Harley Davidson van aparte klasse. Zijn talloze vereerders, overal ter wereld, noemen hem zelfs van hoge adel. Waarom die trouw aan de simpele initialen H.D.? Wat maakt de Harleys zo anders? Vraag het ons niet. Bekijk de foto's slechts en het wordt al iets duidelijker.

Uitgesproken mannelijke motoren zijn het. Monumenten in staal, chroom en gietwerk. Niet gebouwd, maar geschapen om trots, glorieus en ongenaakbaar over 's heren wegen te razen.

Gigantische mastodonten uit het land van Uncle Sam, waar — naar men zegt — alles groter, beter, kolossaler en sneller is. Majestueuze machines, pronkend met hun cowboy-zadels, stalen zijtassen, koplampen, chroom en accessoires.

Nonchalant zijwaarts leunend op zijn kloke standaard, lonkt hij met het brede, opgebogen hertegeweestuur, imponeert hij door zijn geweldige 1200 cc viertakt-twin kopklepper die een voornaam geronk aan de uitlaten ontlokt.

Maar nog weet je niet waaraan de Harley zijn onsterfelijke faam te danken heeft. Dat ontdek je pas als je wijdbeens op het kolossale zadel zetelt. Als je met gestrekte armen het brede stuur omvat, als je voeten op de treeplanken rusten en de elektrische starter de krachtbron tot leven brengt.

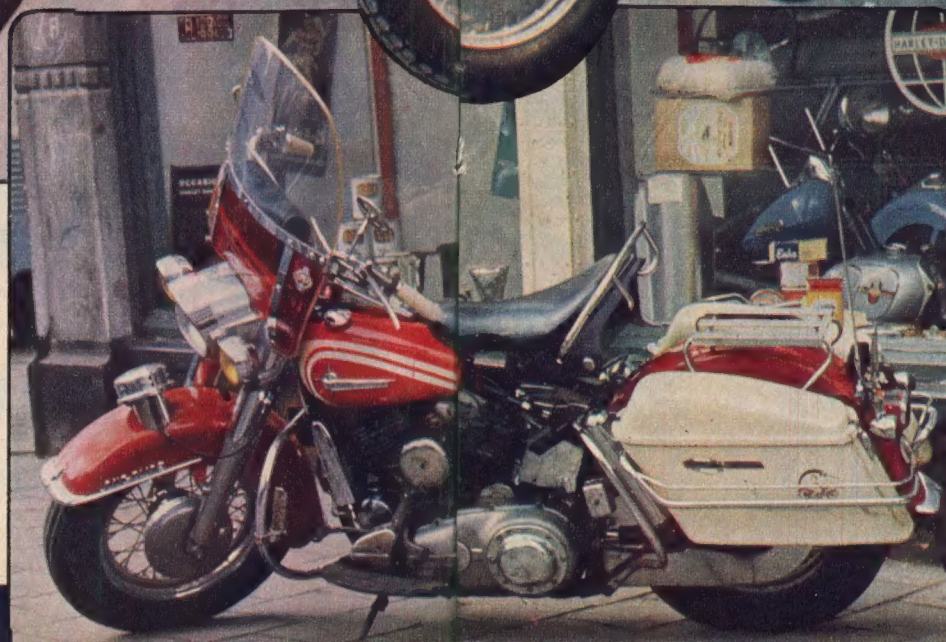
Bij de eerste draai aan de gashendel ontdek je zijn ingehouden kracht en pas op de snelweg komt de Harley tot volledige ontplooiing van al zijn verborgen kwaliteiten en capaciteiten. Dan merk je wat motorrijden, of beter, Harley rijden is! Want dat is het verschil dat elke Harley-piloot je zal trachten duidelijk te maken: motorrijden is heel wat anders dan voortijlen op een Harley Davidson. Wanneer de toomloze twin trillend van spanning zijn omwentelingen maakt en gedwee luistert naar elk commando van de gashendel en ontstekingsdraaigreep, voelt de fier rechtop zittende berijder zich de koning van de weg en tegelijk de dienaar van de reus die hem draagt naar de toppen van motorisch geluk. Bijna 600 Nederlanders kennen dat onbeschrijflijke gevoel. Zij zijn verenigd in Harley Davidson clubs in Amsterdam, Haarlem, Utrecht, Den Haag en Enschede, en zij weten dat duizenden afgunstigen ze naar de ogen kijken.

Want de Harleys liggen niet voor het opscheppen. De nieuwste buffels, zoals deze zware kanonnen wel worden genoemd, komen praktisch niet naar Nederland, want ze zijn schrikbarend duur. Zo'n 1200 cc geweldenaar met alles dr' op en dr' an moet een 8800 tot 12.000 gulden opbrengen en de modellen uit de lichtere en snellere Sportsterklasse (750 cc raketten met een top tot circa 240 km/uur) kosten wel een paar mille minder, maar dat zijn weer niet de echte buffels. De Harleys die over de Nederlandse wegen ronken, zijn daarom de oudere jaargangen, die van 1950 tot 1960 de hypermoderne H.D.-fabrieken te Milwaukee (Wisconsin) verlieten.

POPOPMARS VAN HET HOGE NOORD'N

Op het ogenblik vierden de Tykes er regionale triomfen. Vier rasechte Groningers, die tot voor 'n jaar nog als de gekuifde Rocking Tigers door het leven gingen, maar het via Tigers uiteindelijk op Tykes hielden. Dat is moderner en zo. En ook de kuiven zijn eraf. Tykes zijn Joop Douwma (orgel/Asterix fan), Frans Buurlage (solo/Engelbert fan), Eddie Korma (drums/Asterix fan) en Lourens Leeuw (zanger/bas/Donald Duck fan). Twee plaatjes staan op hun naam, „Double crossing time” en „Rosalee”. De Tykes hadden ook een fancub, maar sedert de release van Rosalee die, tussen haakjes, een complete miskleun was, ontbond de club zichzelf uit puur afgrijzen. De Tykes (die veel naar de Blue Cheer luisteren) hopen binnenkort een Zweedse tournee te maken. Ook een TVtje zit erin. Door hun lekker knauwende Groningse dialect hopen de boys het OOK internationaal te maken. Dat is een verheugend verschijnsel. Immers, ze zijn van grote toeristische waarde gebleken.

Vier buffels op 'n rijtje, gewichtige knapen van zo'n 300 kilo. Naast elkaar staan hier te pronken een 1200 cc Duo Glide, een 900 cc zijklepper, een 1200 cc kopklepper en een 750 cc-er, eveneens met zijkleppen. Onverwoestbare mastodonten, tweedehands peperduur, nieuw voor Hollanders, een schier onbetaalbare klap...

Dit is de 1200 cc Harley kopklepper. Een lust op de weg, een last in de stad. Slechts weinigen kunnen deze geweldenaar goed besturen. De bediening van de ontsteking met de draaigreep links vereist grote technische vaardigheid. De laatste types hebben echter automatische ontsteking: 'n concessie aan de vooruitgang...

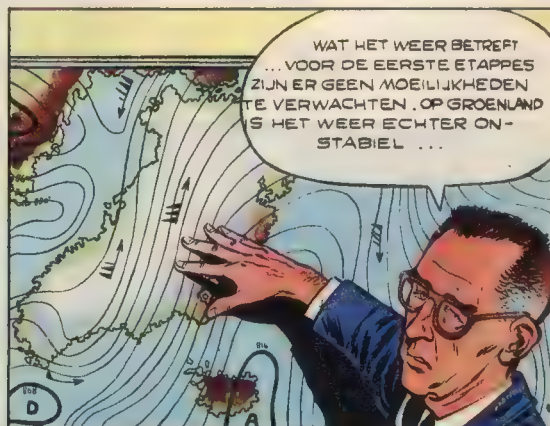
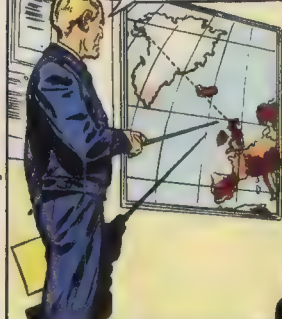
MICK TANGY

Ernest weet eigenlijk niet meer hoe hij in zijn bed is gekomen. Hij weet wel dat hij een briefje heeft met de juiste golfengete van de radio van Gina...

WIJNE HEREN, U VERTREKT ONMIDDELIJK NA DEZE BRIEFING... TUSSENLANDINGEN OP BIGGIN HILLS BIJ LONDEN, PRESTWICKSCHOTLAND EN KEFLAVIK ISLAND!

DAAR NEEMT U CONTACT OP MET DE AMERIKANEN DIE VOOR 'T BIJTANKEN IN DE LUCHT ZULLEN ZORGEN. ZIJ STIJGEN DRIE UUR EERDER OP OM U OP HET 'REFUELINGPOINT' TE ONTMOETEN.

DAT OPONTHOUD GEEFT U TIJD OM DE KISTEN TE CONTROLEREN EN WAT RUST TE NEMEN VOOR DE GROTE SPRONG...

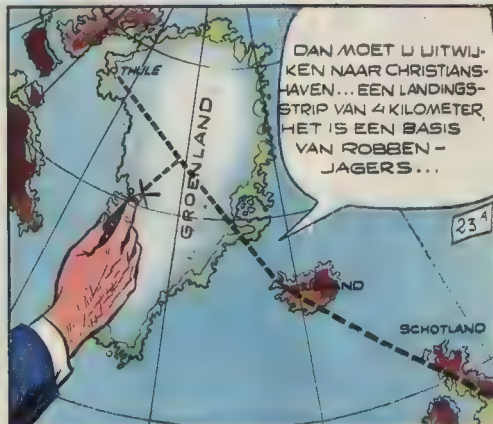

WAT HET WEER BETREFT... VOOR DE EERSTE ETAPPES ZIJN ER GEEN MOEILIKHEDEN TE VERWACHTEN. OP GROENLAND IS HET WEER ECHTER ONSTABIEL...

OP HET OGENBLIK KLINT U ER SNEELWSTORMEN, AFGEWISSELD MET DICHT MIST, VERWACHTEN KEFLAVIK GEEFT U DE LAATSTE WAARNEMINGEN.

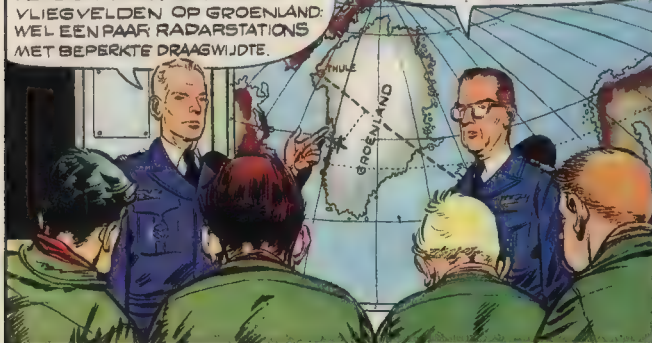
JUUST... OVERPOMPEN, VAN DE BRANDSTOF MOET DUS BOVEN GROENLAND GEBEUREN. WAT DOEN WE ALS WE DE AFSpraak MISLOPEN?

DAN MOET U UITWIJKEN NAAR CHRISTIANSHAVEN... EEN LANDINGSSTRIP VAN 4 KILOMETER. HET IS EEN BASIS VAN ROBBENJAGERS...

DE AMERIKANEN HEBBEN ER EEN VOORRAADJE KEROSINE EN EEN VERBANDKIST. ER ZIJN VERDER GEEN BRUIKBARE VliegVelden OP GROENLAND. WEL EEN PAAR RADARSTATIONS MET BEPERKTE DRAGWIJDTE.

CHRISTIANSHAVEN LIGT OP 1500 KILOMETER VAN KEFLAVIK EN 1000 KILOMETER TEN ZUIDEN VAN THULE...

TEGELIJKERTIJD

WE HEBBEN AGENTEN IN CHRISTIANSHAVEN EN DAAR ZULLEN WE ONZE SLAG SLAAN! ER ZIT MAAR 'N HANDJE VOL AMERIKANEN. WACHTLOPEN DOEN ZE BIJNA NIET!

MAAR DAAR GAAN DIE FRANSEN TOCH NIET HEEN?

REKEN MAAR VAN WEL! HET IS DE ENIGE UITWIJKHAVEN DIE ZE HEBBEN!

DIT ZIJN JULLIE CODENAMEN: TANGY, CANON ROOD; LAVERDOURE, BLAUW; LEROUX, GEEL EN MIGNOT IS CANON GROEN... IK BIND JULLIE NOGMAALS OP 'T HART VOORZICHTIG TE ZIJN, HEEL WAT MENSEN ZIJN TE NIEUWSGIERIG!

VERDER GEEN VRAGEN MEER, HEREN? DAN WENS IK U EEN GOEDE VLUCHT!

EVEN LATER...

HE, LUITENANT! WACHT EVEN!

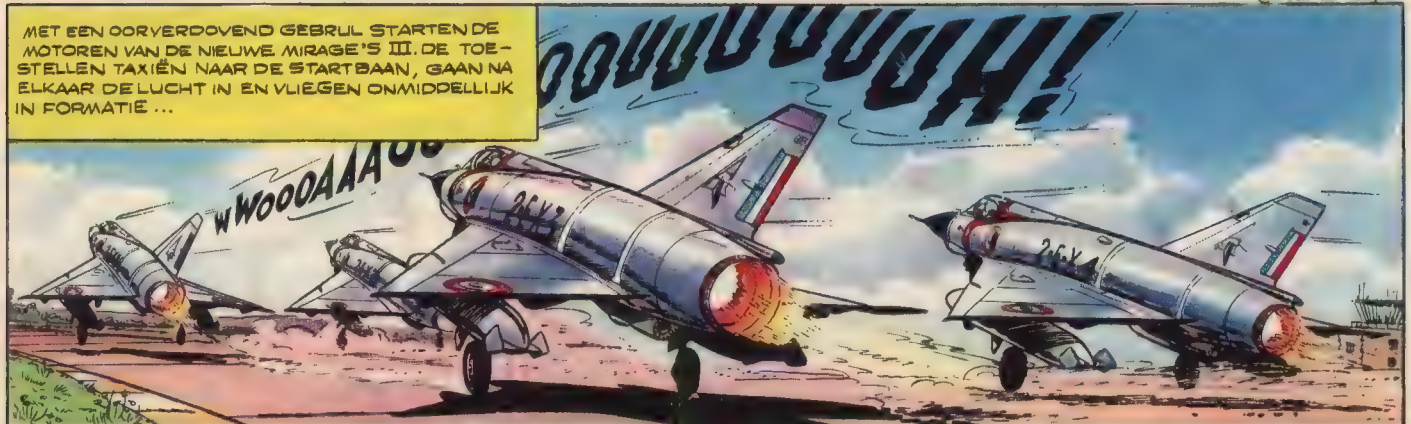
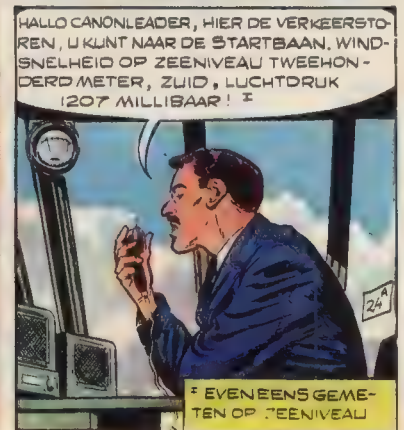
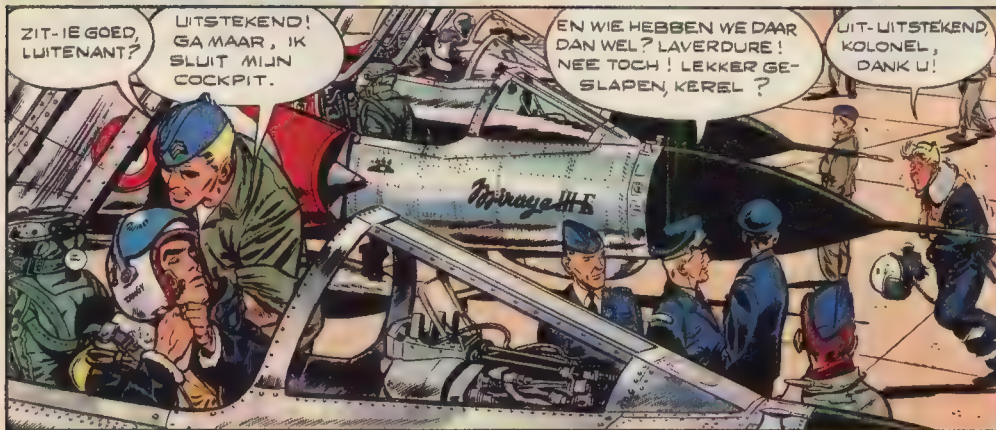
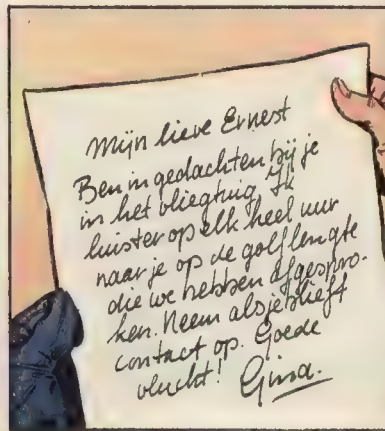

IK HEB EEN BRIEFJE VOOR U. 'T WERD AFGEGEVEN BIJ DE POORT.

?

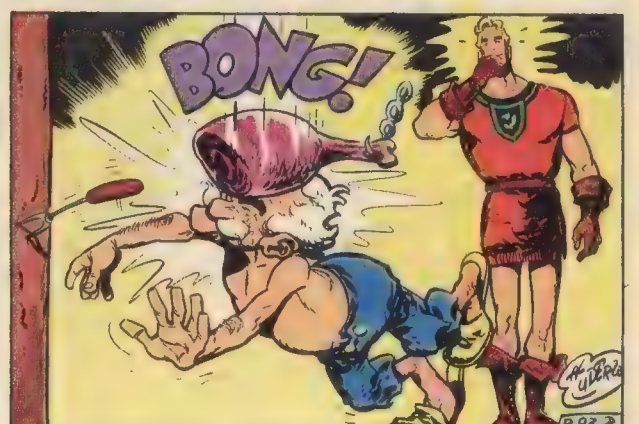
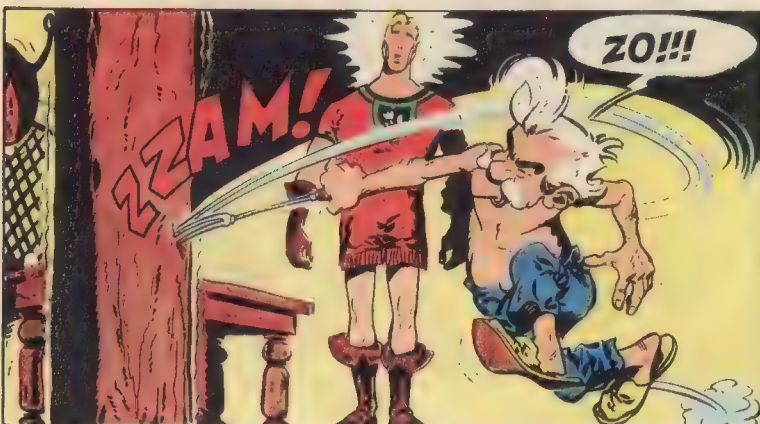
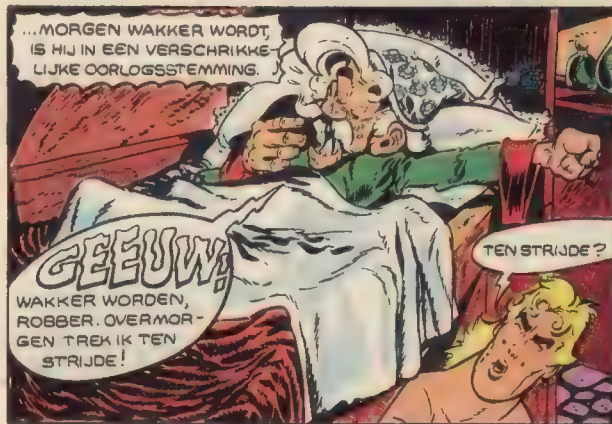
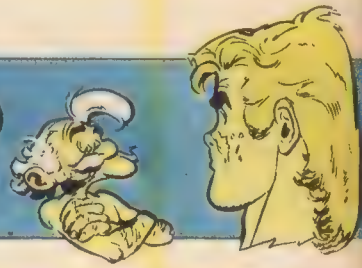
GEVAAR OP GROENLAND

DOOR LOERZO EN J.M. CHARLIER

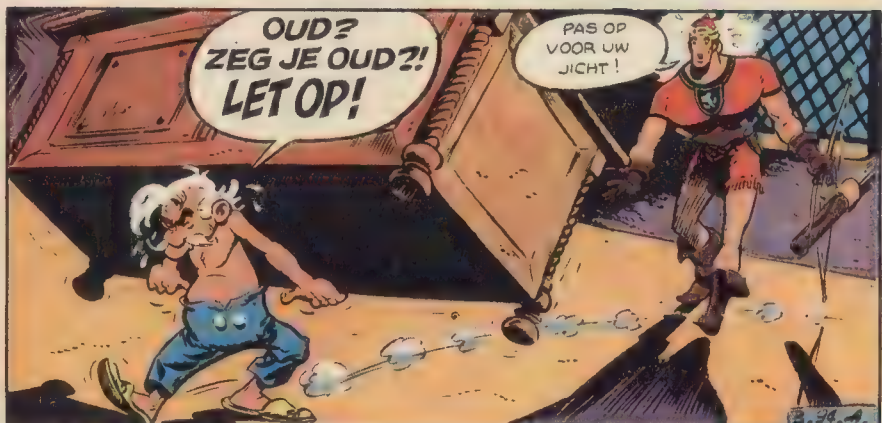

BAAS BIJL GAAT DE BARONIE DIE DE KONING HEM HEEFT GESCHONKEN, OPEISEN. DAARVOOR HEEFT HIJ EEN GOED STRIJDROS NODIG: MAAR EERST GAAT HIJ NAAR DE SMID VOOR EEN HARNAS....

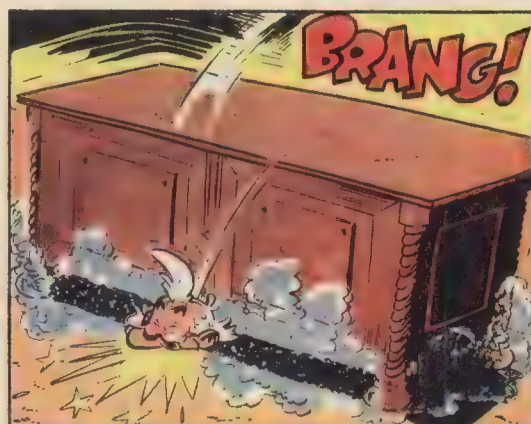
Robber

en de VERWENSTE BARON

© 1968 Ed. Dargaud

Het Paard*3

In de godsdiensten der oude volken heeft het paard altijd een grote rol gespeeld. Daarover en over de ontwikkeling van het paard in Europa vertelt deze PEPplaat. In PEP 24 behandelde Hans G. Kresse wat het paard voor de mens (en omgekeerd) heeft betekend.

Mogelijk is het ontstaan van de Centaur (1), het menspaard uit de mythologie, te danken aan de bijgelovige vrees waarmee de primitieve boer de eerste echte ruiter aanschouwde. Ook de Indianen hadden een soortgelijke reactie toen zij de Spaanse veroveraars, de conquistadores (2), zagen. Het beroemdste mythologische paard is Pegasus (3). De Scandinaviërs meenden dat hun oppergod Odin het achtvoetige ros Sleipnir (4) bereed. De schildmaagden (Walkuren) bereden paarden langs de hemel (5). Alsvidir (6) trok de wagen van god Mani. De zonnegod Indra snelde langs de hemel in een door vurige rossen getrokken wagen (7). De (Noorse) wachter van de hemelboog, Heimdallr, reed op zijn vurige paard Gull-top (8) over de regenboog. Bij de Kelten nam de paardengodin Epona een belangrijke plaats in. De oude „goddelijke” farao's menden zelf hun strijdswagens (9) en beschouwden dit als een voorrecht. Paardrijders vormden ook in de bronzen- en vroege ijzertijd een soort aristocratie die de landbouwende bevolking aan zich onderwierp. De Kelten (10) in Europa waren blijkbaar uit het Oosten afkomstig, omdat gevonden paardebitten (11) nauwe verwantschap vertonen met die uit de Kaukasus en zelfs Iran. Waarschijnlijk zijn de Kelten ook de uitvinders van het hoefijzer (12). De Romeinen gebruikten de hipposandaal (13). De Germaanse volken schijnen veelal het zwaardere slag woudpaarden bereden te hebben, waarin men wel de oorsprong van het forse ridderpaard (14) ziet. De afstammelingen daarvan vinden we tegenwoordig terug in de zogenaamde koudbloedige rassen, zoals de Jutlander (15), de Engelse Shire (16), de Percheron (17), Boullonais (18), de Belg (19), de Ardenner (20). Hun schofthoogte varieert van ongeveer 1,55 meter tot 1,90. Een andere ontwikkeling vond in Noord-Afrika en Spanje plaats. Daar was, vermoedelijk door kruising van het inheemse wilde paard met 't door de Feniciërs ingevoerde Oosterse type, het Barbarijnse of Berberpaard ontstaan. Dit paard vertoont namelijk het ramsprofiel (21), in tegenstelling tot het holle profiel van de Arabier (22). Uit dit type paard heeft zich geleidelijk — misschien door kruising met de noordse paardjes (23) der invallende Gothen en zeker door vermenging met de paarden der Moorse veroveraars (24) der zevende eeuw na Christus — het Spaanse paard, de Genet, ontwikkeld. De Genetten (een Noordafrikaans ruitervolk) reden „a la jineta” (26). De Europeanen deden dat „a la brida” (25). Ons eigen prachtige Friese paard (27) werd door het Spaanse ras veredeld. Tot de beste Spaanse paarden werden die van Andalusië (28) gerekend. De wereldberoemde Lippizaner (29) stamt ervan af, evenals de Kladruber (30). Het waren ook voornamelijk Andalusische paarden die door de Spanjaarden naar Amerika werden gebracht; daarmee werd voor het paard een geheel nieuw hoofdstuk in zijn reeds zo oude en glorievolle geschiedenis ingeleid.

© 1964 HANS G. KRESSE

DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON

HET BEGON TWEE JAAR GELEDEN, ENKELE MAANDEN NA DE GEDENKWAARDIGE PANAMERIKA-RACE, WEEET JE WEL?

PRAAT ER MAAR NIET MEER OVER!

IK KWAM ER ACHTER WAAR STEVE ZICH SCHUUL HIELD EN VROEG HEM LANGS TE KOMEN OP M'N KANTOOR OP DE FBI.

HALLO, ED! IK KREEG JE BOODSCHAP.

GOED DAT JE BENT GEKOMEN, STEVE. JE HAD GEZEGD DAT ALS IK JE EENS NODIG HAD, IK OP JE KON REKENEN. WEL, HET IS ZOVER, OUWE JONGEN!

1) ZIE: HET VERRAAD VAN STEVE WARSON

MAAR WAAROM IK?

LUISTER, WE ZOEKEN IEMAND DIE EEN KARWEI VOOR ONS KAN OPKNAPPEN... NATUURLIJK HEBBEN WE GENOEG EIGEN MENSEN, MAAR WAARSCHIJNLIJK KENNEN ONZE TEGENSTANDERS DE MEESTE FBI-AGENTS. DAAROM MOETEN WE EEN ONBEKEND INZETTEN.

EN DIE 'ON- BEKEND' MOET IK DUS ZIJN?

JA, STEVE, IK HEB JOU BIJ DE BAAS VOORGEDRAGEN, OMDAT JE 'LEF' HEBT, HERSENS HEBT EN BOVENDIEN OERSTERK BENT. PRECIES DE JUISTE MAN VOOR DEZE JOB!

IK VERTELDE STEVE ALLES OVER DE RISICO'S EN GEVAREN DIE HIJ ZOU LOPEN EN LANGZAMERHAND ZAG IK AAN ZIJN GEZICHT DAT HIJ ER WEL ZIN IN HAD. HOEWEL HIJ NOG NIET WIST WAT HET KARWEI INHIELD. DAT VERTELDE DE BAAS HEM. HET GING OM EEN UITERST GERAFFINEERD WAPEN DAT ONTWIKKELD WAS DOOR EEN WERELDMACHT WAARVAN IK DE NAAM NIET ZAL NOEMEN.

MET DAT WAPEN ZOU ONS HELE VERDEDIGINGSAPPARAAT KUNNEN WORDEN UITGESCHAKELD, PIJNLOOS, ALS HET WARE. GEEN VELD- ZEE-OF LUCHTSLAGEN, ZELFS GEEN ATOOMBOMMEN ZOULDEN NOOIG ZIJN.

HET IS WAT JE NOEMT EEN PSYCHOCHEMISCH WAPEN, BESTAANDE UIT EEN GECONCENTREERD EXTRACT VAN DE MEEST AFSCHEUWELIJKE VERDOVENDE MIDDELEN. IEMAND DIE HET NAAR BINNEN KRIJGT, LIJDT IN HET MINSTE GEVAL AAN GEHEUGENVERLIES, OF ANDERS AAN GEZICHTSVERLIES EN DAT VAN EEN PAAR UUR TOT EEN VOLLE WEEK...

U BEGRIJPT, WARSON, DAT ALS DE VIJAND ER OPEEN BEPAALD UUR IN ZOU SLAGEN OM ONZE TROEPEN MET DAT SPUL TE VERGIFTIGEN, EN DAARVOOR HOEVEN ENKELE SPIONNEN VAN HEN HET KLEUR-EN REUKLOZE SPUL MAAR DOOR HET ETEN VAN ONZE STRIJDKRACHTEN TE MENGEN, DE RAMPEN NIET TE OVERZIEN ZOULDEN ZIJN...

GELOOF ME MAAR, EEN HEEL LEGER VERGIFTIGEN IS GEMAKELIJKER DAN JE DENKT; BOVENDIEN, AL ZOU MEN ER MAAR IN SLAGEN OM BIJVOORBEELD EEN VIJFDE DEEL VAN DE PARATE TROEPEN UIT TE SCHAKELN, DAN IS EEN LEGER AL WAARDELOOS. DE BEDOELDE MACHT KOOPT OP DE ZWARTE MARKT IN VERDOVENDE MIDDELEN ALLES WAT ZE MAAR KAN KRIJGEN.

PFFF, EN U WILDE DIE HANDEL OPROLLEN? MAAR DAT IS ONMOGELIJK, ALLE POLITIEMACHTEN STRIJDEN TEGEN DIE HANDEL.

MAAR DAAR ZIT HET 'M JUIST IN. DE POLITIE EN ZELFS INTERPOL HEBBEN BEPERKTE BEVOEGDHEDEN. WIJ ECHTER KUNNEN DOORDRINGEN IN HET HART VAN DIE HANDEL EN...

EN DAT WORDT MIJN TAAK? NOU, DAAR VOEL IK WEL VOOR!

DAAR GAAT U GOED WERK MEE DOEN. McGRATH ZAL U VERDER INLICHTEN. IK WENS U VAST SUCCES!

TOEN HIJ VOOR ZIJN TAAK KLAAR WAS, RAADDE IK HEM AAN OP DE 'CATALINA' AAN TE MONSTEREN, DAT WAS EEN ZUID-AMERIKAANS VRACHTSCHIP DAT WE AL EEN TIJDJE WAN- TROUWDE... STEVE VERTEL JIJ MAAR!

VOORDAT IK OP DE 'CATALINA' KWAM, HEB IK EEN TIJDJE DOOR VERSCHILLENDE HAVENSTEDEN GEZWORVEN OM MIJN ROL ALS ZEE MAN TE LEREN. OP HET LAATST PRAATTE, DRONK EN VLOEKTE IK ALS EEN VOLLEERDE MATROOS, EN TOEN MONSTERDE IK OP DE 'CATALINA' ONDER DE SCHUILNAAM 'SARNOW'...

NA EEN POOSJE KREEG IK IN DE GATEN DAT DE F.B.I. REDEN HAD OM DE 'CATALINA' TE WANTROUWEN. HET SCHIP VOER IN DIENST VAN HET PSYCHOCHEMI- SCHE WAPEN. HIER, IN AMSTERDAM, KREEG IK DOOR 'N TOEVAL HET BEWIJS. IK WILDE NET WASHINGTON WAAR- SCHUWEN TOEN...

O, HALLO, KAPITEIN!

SARNOW, WE MOETEN PRATEN!

JE BENT EEN GEHAIDE KNAAP, SARNOW, MAAR JE ONDERSCHAT ONS. JIJ INTERESSEERT JE TE VEEL VOOR BEPAALDE DINGEN DIE ER HIER AAN BOORD GE- BEUREN...

GISTERAVOND, IN 'DE BLAU- WE KAAIMAN', VOERDE JE ME DRONKEN OM ME UIT TE HOREN! MAAR JE GAF JE TEVEEL BLOOT. IK DEED OF IK DRONKEN WAS EN ER ALLES UITFLAPTE...

DE BOOTS HAD GE- LIJK... IK WAS TE ON- GEDULDIG GEWEEST... EN IK BESEFTE DAT HET NU OM M'N HACHJE GING...

WIJ VAREN IN CHARTER, SARNOW, EN HEBBEN ALLEEN MAAR TE DOEN WAT ONS WORDT BEVOLEN. ELKE ANDERE BELANGSTEL- LING KAN MAAR EEN DING BETEKENEN: SPIONAGE.

SARNOW, JIJ BENT GEEN POLITIEMAN, DAAROM VERMOED IK DAT JE VOOR EEN CONCUR- RERENDE HANDELAAR WERKT. WIE IS DAT?

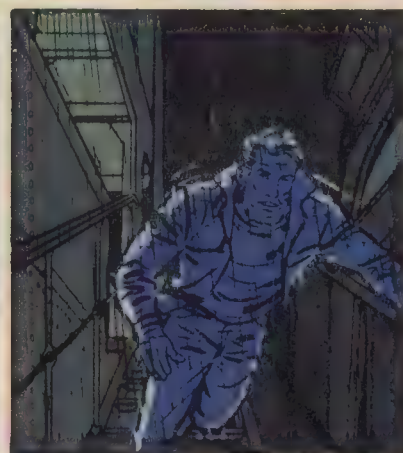
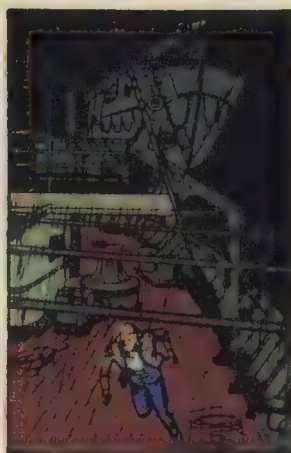

IK WEEET NIET WAAROVER U HET HEBT!

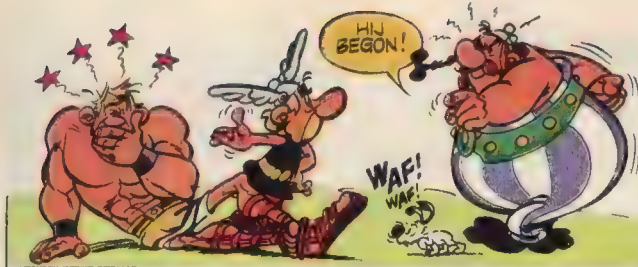
JE WEIGERT DUS TE SPRE- KEN?! DAAR WE- TEN WE DAN WEL IETS OP.

IK ZAG DAT IK NOG MAAR EEN KANS HAD OM 'T VEGE LIJF TE RED- DEN... IK MOEST ER VANDOOR...

WORDT VERVOLGD

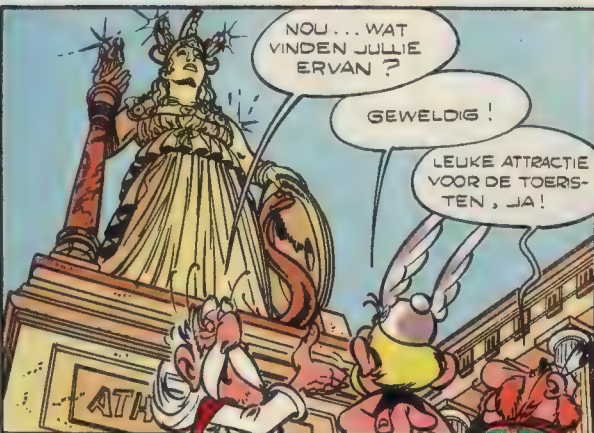
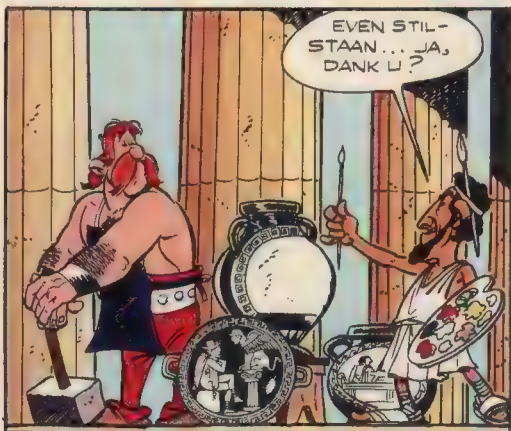
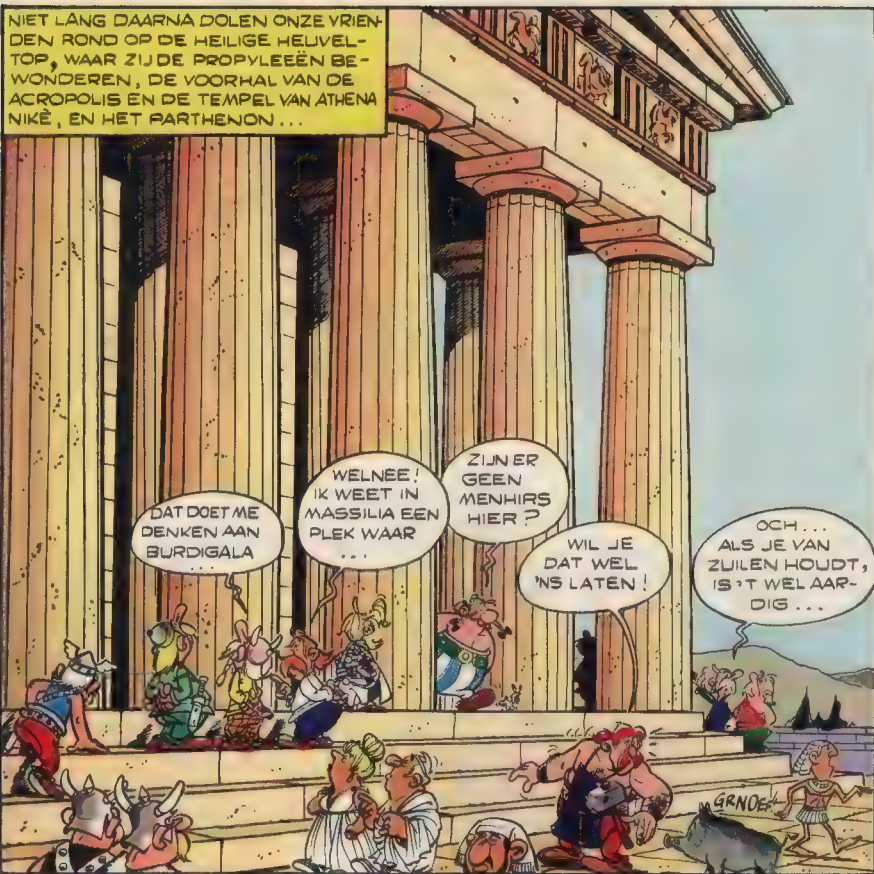
TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de

BEHALVE DE EVERZWIJNEN MET HUN DELICATE NATUUR, IS IEDEREEN ERG IN Z'N SAS MET HET LOGEMENT...

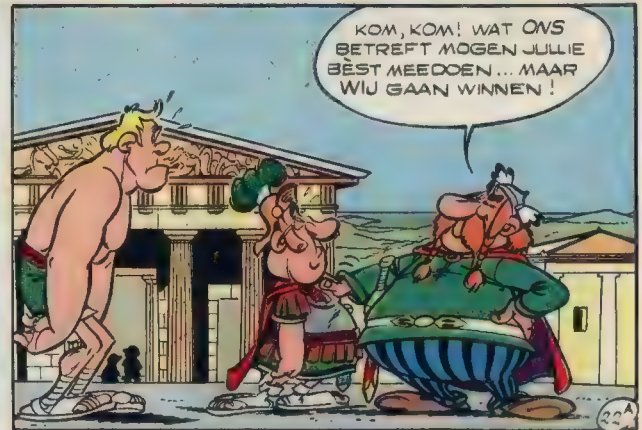

NIET LANG DAARNA DOLEN ONZE VRIENDEN ROND OP DE HEILIGE HEUVELTOP, WAAR ZIJ DE PROPYLEEËN BEWONDEREN, DE VOORHAL VAN DE ACROPOLIS EN DE TEMPEL VAN ATHENA NIKÉ, EN HET PARTHENON...

OLYMPISCHE SPELEN

Na hun aankomst in Athene worden onze Gallische vrienden opgevangen door de gids Pingpathos, die hun onmiddellijk voor enige tijd onderdak bezorgt en voorstelt een tochtje door de stad te maken...

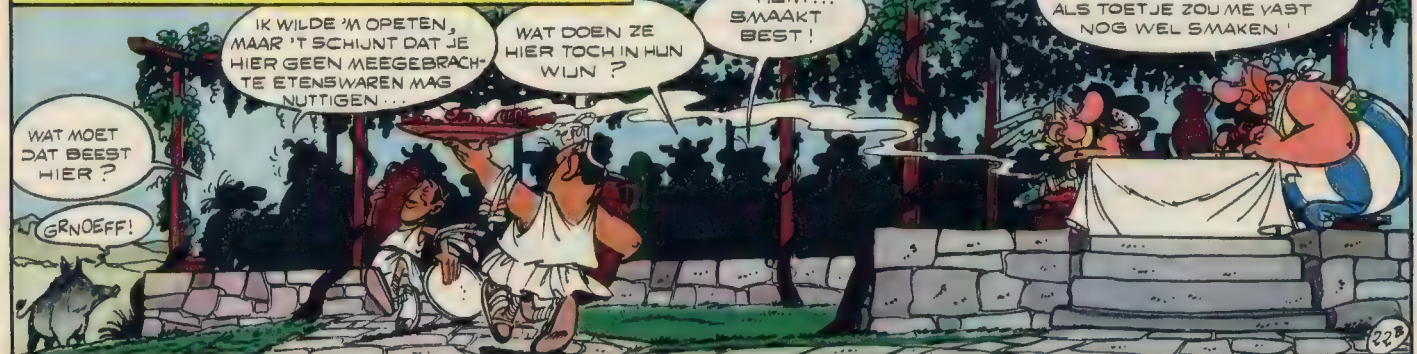

© 1968 Ed. Dargaud

D'R ZIT GEEN STATIEGELD OP MIJN AMFORA ... WAT MOET IK ER MEE?
OCH... BEWAAR 'M! LEUK SOU-VENIR!
GRNOEFF!

NIET LANG DAARNA DOEN ONZE VRIENDEN ZICH TEGOED AAN INKEEMSE LEKKERNIEN ALS OLIJVEN, GEVULDE DRUIVE-BLAADJES, WATERMELOENEN EN 'N GLAS OÛZO.

WAT MOET DAT BEEST HIER?
GRNOEFF!

WAT DOEN ZE HIER TOCH IN HUN WIJN?

HUM ... SMAAKT BEST!

LEKKERE HARJES MAKEN ZE HIER, VIND JE NIET ASTERIX ... MAAR EEN EVERZWIJNTJE ALS TOETJE ZOU ME VAST NOG WEL SMAKEN!

22

WORDT VERVOLGD.

DE ROEP VAN DE WILDERNIS

DOOR JACK LONDON
ILLUSTRATIE RENE FOLLET

De eerste die bezweek, was Dub, de onhandige dief die altijd werd betrapt en gestraft, maar die evengoed een trouw trekdier was geweest. Zijn ontwrichte schouderblad, dat nooit de noodzakelijke zorg en rust had gehad, werd steeds erger, tot Hal hem tenslotte uit zijn lijden hielp met zijn grote revolver. Het is bekend dat een Zuidelijke hond verhongert bij het rantsoen van 'n poolhond. De zes nieuwelingen hielden het dan ook niet lang vol. De grootste ging er het eerst onderdoor, de andere volgden in snel tempo. Tegen die tijd hadden de drie mensen al hun vriendelijkheid en zachtzinnigheid verloren. Mercedes had nu geen medelijden meer met de honden, alleen nog met zichzelf, en ze overlaadde de twee mannen met bittere verwijten. Ruzie was het enige waarvoor ze nooit te moe waren. Hun prikkelbaarheid nam toe met hun ellende. Het verbazende geduld dat mensen leren op te brengen die gewend zijn hard te zwoegen en veel te doorstaan, en dat hen verdraagzaam maakt, was bij hen ver te zoeken. Ze waren kribbig, begonnen de dag met ruzie en besloten de dag ermee. Charles en Hal dachten allebei dat ze méér dan hun helft van het werk deden en verweten dat elkaar. Soms koos Mercedes de kant van haar man, soms die van haar broer, en het resultaat was een eindeloos gekibbel. Beginnend met een dispuut om wie het brandhout moest hakken — wat alleen Hal en Charles aanging — kregen ze het al gauw over wederzijdse familieleden en politiek, en intussen bleef het vuur onaangelegd, het kamp half opgeslagen en de honden mochten wachten op hun eten. Mercedes verwachtte — net als in het Zuiden — dat zij ontzien zou worden omdat zij een vrouw was. Niet alleen klaagde ze de hele dag, maar ook voelde zij zich te vermoeid om te lopen en stond zij erop dat zij op de slee zou mogen meerijden. Ze was mooi en teer, maar ze woog evengoed 120 pond en dat was voor de zwakke en uitgehongerde honden de druppel die de emmer deed overlopen. Ze reed dagenlang mee, tot de honden tussen de luidsele neervielen en de slee stilstond. Charles en Hal smeekten haar af te stappen en te lopen, maar ze weigerde en riep in tranen de hemel tot getuige van hun onmenselijkheid jegens haar. Bij Five Fingers was het hondenvoer op en een tandeloze Indiaanse vrouw bood hun een bevroren paardehuid aan in ruil voor de revolver die het grote jachtmes aan Hals gordel gezelschap hield. Een armzalig surrogaat voor voedsel was die huid; hard als ijzer en als het was gelukt er wat van naar binnen te werken, ontdooidde het in de maag tot dunne, leerachtige vezels zonder voedingswaarde en tot een hoop onverteerbaar haar. Als in een nachtmerrie waggelde Buck voort aan het hoofd van het span. Hij trok als hij daartoe in staat was en als hij niet verder kon, viel hij neer tot de zweep hem weer overeind joeg. Zijn eens zo mooie dikke vacht had alle glans en dichtheid verloren. Zijn haar hing slap en vuil neer of kleefde aan elkaar met geronnen bloed waar Hals knuppel hem gewond had. Zijn spieren waren geslonken tot knoestige knobbels en hij was zo vermaerd dat zijn botten door zijn loshangende vel staken. Het was hartbrekend om te zien, maar Bucks hart was onbreikbaar. Dat had de man in de rode trui bewezen. Zijn maats waren er al niet beter aan toe. Ze leken wandelende geraamtes. Met Buck mee waren er nu nog zeven honden. In hun grote ellende werden ze ongevoelig voor de slagen van zweep en knuppel. De pijn leek dof en verwijderd, zoals alles wat hun ogen zagen en hun oren hoorden. Ze leefden nog maar half. Ze waren gewoon huiden met botten, waarin zwak

PELGRIMS NAAR DE DOOD

Buck en zijn makkers komen in handen van ondeskundige, domme mensen, die geen kans zien de moeilijkheden die zich in 't bitterkoude Alaska voordoen, het hoofd te bieden. Uitputting en onbeschrijflijke ontberingen maken de honden tot machteloze dieren, ongevoelig voor de afstraffingen van de radeloze en wrede mens.....

nog wat levensvonken smeulden. Als werd haltgehouden, vielen ze neer als doden en dan doofde die vonk bijna uit, en als de zweep knalde, gloeide die vonk weer even op en dan hessen ze zich overeind en waggelden verder. Toen kwam de dag dat Billee, de goedhartige, neerviel en niet verder kon. Hal had zijn revolver van de hand gedaan, dus nam hij de bijl en sloeg Billee de schedel in terwijl hij nog in het gareel lag. Daarna sneed hij hem los en sleepte hem uit de weg. Buck zag het, en zijn maats zagen het, en ze wisten dat dit ook hun te wachten stond. De volgende dag was het Koonas beurt; maar vijf bleven er over — Joe, te ver heen om nog kwaadaardig te zijn; Pike, kreupel en niet meer voldoende bij bewustzijn om nog te huichelen; Sol-leks, de eenogige, nog altijd trouw zwoegend in het gareel en vol spijt dat hij niet harder kon trekken; Teek, die meer slaag kreeg dan de anderen omdat hij minder moe was; en Buck, nog altijd de leider, maar niet langer de

orde handhavend, de helft van de tijd blind van zwakte en zich voortslepend op de tast. Het was prachtig lenteweer, maar dat drong niet tot de mensen of de honden door. Elke dag ging de zon vroeger op en later onder en de hele dag scheen hij met een steeds fellere gloed. De spookachtige winterstilte was geweken voor het lentegemurmel van het ontwakende leven. Dat gemurmel steeg uit boven het land, vol levensvreugde, nu alles weer opleefde en bewoog wat dood en stil was geweest in al die maanden van vorst. Overal werd het kaal geboomte weer groen, lieten de vogels zich horen en kropen allerlei dieren na hun lange winterslaap te voorschijn. Van iedere helling kwam het ruisen van stromend doolwater. En te midden van al dit nieuw ontwakend leven onder de lentezon wankelden de twee mannen, de vrouw en de honden verder, als pelgrims naar de dood. Met struikelende honden, een huilende Mercedes, een vloekende Hal en een beverige Charles vielen ze John Thortons kamp binnen aan

de mond van White River. Toen ze halt hielden, vielen de honden voor dood neer. Mercedes droogde haar ogen en keek naar John Thornton. Charles ging op een houtblok zitten uitrusten. Hij bewoog zich heel langzaam en pijnlijk vanwege zijn stijfheid. Hal voerde het gesprek. John Thornton legde de laatste hand aan de steel voor een bijl die hij uit een berketak gesneden had. „Ze hebben ons daarginds verteld dat de weg niet begaanbaar zou zijn nu het dooit en dat we maar beter niet verder konden gaan,” zei Hal, in antwoord op Thorntons raad zich niet meer op het zwakke ijs te wagen. „Ze zeiden ons dat we White River nooit zouden halen, en toch zijn we hier.” Dat laatste werd op een spottende, triomfantelijke toon gezegd. John Thornton antwoordde: „Ze hebben je de waarheid gezegd. Het ijs is niet meer te vertrouwen. Alleen gekken — met het stomme geluk van gekken — kunnen het halen. Ik zeg je eerlijk dat ik me niet op dat ijs zou wagen, nog niet voor al het goud van

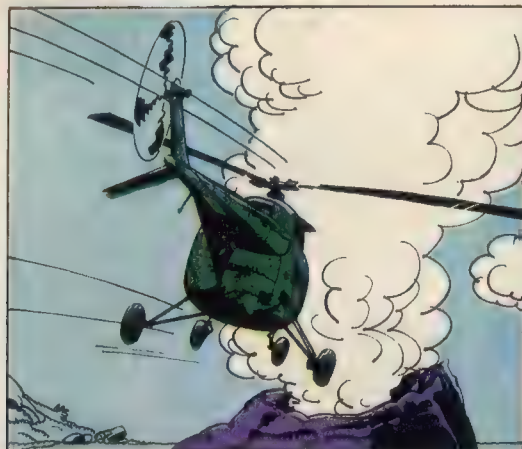
Alaska.” „Dat is dan zeker omdat u geen gek bent,” zei Hal. „Evengoed zullen wij toch maar verder gaan naar Dawson.” En hij ontrolde zijn zweep. „Overeind, Buck! Hé! Opstaan! Vooruit!” Thornton ging verder met snijden. Hij wist dat het nutteloos was een gek tegen te houden, en een paar gekken minder op de wereld zou de gang van zaken niet verstoren. Maar het span stond niet op bij het bevel. Het verkeerde al lang in het stadium dat er slagen nodig waren om het in beweging te krijgen. De zweep striemde neer. John Thornton kneepte zijn lippen op elkaar. Sol-leks was de eerste die overeind krabbelde. Teek volgde. Daarna Joe, jankend van pijn. Pike deed alle moeite. Tweemaal viel hij om, maar bij de derde poging wist hij te blijven staan. Buck probeerde het niet eens. Hij bleef kalm liggen waar hij neergevallen was. Telkens weer raakte de zweep hem met snijdende slagen, maar hij bewoog zich niet en jankte niet. Verscheidene malen leek het erop dat Thornton iets zeggen wou, maar zich bedacht. Zijn ogen werden vochtig en, toen de zweep bleef striemen, stond hij op en begon weifelend heen en weer te lopen. Dit was de eerste keer dat Buck dienst weigerde, op zichzelf al genoeg reden om Hal woedend te maken. Hij verwisselde de zweep voor de knuppel. Buck weigerde in beweging te komen onder de regen van zware slagen die nu op hem neerviel. Net als zijn maats was hij amper in staat op te staan, maar hij als enige was ook niet van plan om op te staan. Hij had een vaag voor gevoel van naderend onheil. Dat voor gevoel was er al toen hij de slee de oever optrok en het was er nog. De hele dag had hij het dunne, half ontdooidde ijs onder zijn voeten gevoeld en het had hem gewaarschuwd dat zijn meester bezig was hem naar een ramp te drijven. En toen, plotseling, zonder waarschuwing, sprong John Thornton met een rauwe kreet als van een dier op de man met de knuppel toe. Hal werd achteruit geworpen, alsof hij getroffen werd door een vallende boom. Mercedes gilde. Charles keek treurig toe, veegde zijn waterige ogen af, maar was te stijf om overeind te komen. John Thornton stond over Buck heengebogen, probeerde zijn zelfbeheersing terug te krijgen, was te opgewonden om te kunnen spreken. Eindelijk kon hij uitbrengen: „Als je die hond nog eens slaat, vermoord ik je!” „Het is mijn hond,” antwoordde Hal, het bloed van zijn mond veggend. „Bemoei je er niet mee of ik rijg je aan mijn mes! Ik ga naar Dawson!” Thornton stond tussen hem en Buck in en maakte geen aanstalte om uit de weg te gaan. Hal trok zijn lange jachtmes. Thornton sloeg Hal met de bijlsteel op de vingers zodat het mes op de grond viel. Hij mepte nog eens toen Hal probeerde het mes op te rapen. Toen bukte hij zich, raapte het zelf op en sneed Bucks leidsels door. Hal had geen vechtlust meer over. Bovendien, hij had zijn handen — of liever zijn armen — vol aan zijn zuster. En Buck zou toch niet meer in staat zijn de slee te trekken. Een paar minuten later verlieten ze het kamp en gleden de rivier op. Buck hoorde ze vertrekken en tilde zijn kop op om het te zien. Pike liep voorop, Sol-leks achter, en tussen hen in liepen Joe en Teek. Ze hinkten en wankelden. Mercedes zat op de zwaarbeladen slee. Hal stuurde. Charles kwam wat achteraan. Terwijl Buck hen naakte, knielde Thornton naast hem en onderzocht met ruwe vriendelijke handen of er botten gebroken waren. Toen hij zijn onderzoek beëindigde — Buck was er vanaf gekomen met een flink aantal kneuzingen — was de slee al een kwart kilometer van hen vandaan. De hond en de man bleven kijken. Opeens zagen ze het achtereind van de slee wegzakken, als in een gat, en het voorreind omhoog komen, met Hal eraan. Een groot gedeelte van het ijs bezweek en honden zowel als mensen verdwenen. Een gapend gat was alles wat er nog te zien was. John Thornton en Buck keken elkaar aan. „Jij arme duivel,” zei John Thornton en Buck likte zijn hand.

VOLGENDE WEEK:
De hond van John Thornton

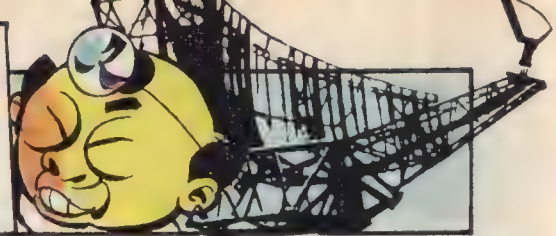

AGENT 327

Agent 327 heeft 't geluk opgepikt te worden door zeezeiler Tietjerksteradeel. Helms barsten alle bierflessen aan boord. Reden om aan land te gaan...

NAAM: IJZERBROOT, Hendrik
 CODENUMMER: 327
 DOSSIERVERWIJZING: zie onder M, (dossier Dr. Maybe)
 OPDRACHT: nr.1 DE STEMKWADRATER
 RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
 OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
 zie A1g K.S.010-251610 ref. Deuxieme Bureau, CIA,
 ...heid van

DE WANDEN
 ZIJN TE GLAD... WE
 KUNNEN NIET AFREM-
 MEN EN WE GAAN
 STEEDS SNELLER!!!

WELKOM, HEREN...
 WELKOM IN MIJN ALLER-
 NEDERIGST NIETSWAARDIG
 VERBLIJF...

DR. MAYBE!

HEB IK
 ALLES NOG!? IS
 ALLES NOG HEEL P
 ZIT ALLES NOG OP
 Z'N PLAATS??

INDERDAAD AGENT 327... UW OUDE TEGENSTAN-
 DER OM U TE DIENEN... EN IK MAG WEL ZEGGEN
 DAT DE VERBAZING OM DIT WEERZIEN WEDER-
 KERIG IS... REEDS TWEEemaal WERD MIJ UW
 OVERLIJDEN
 GEMELD...

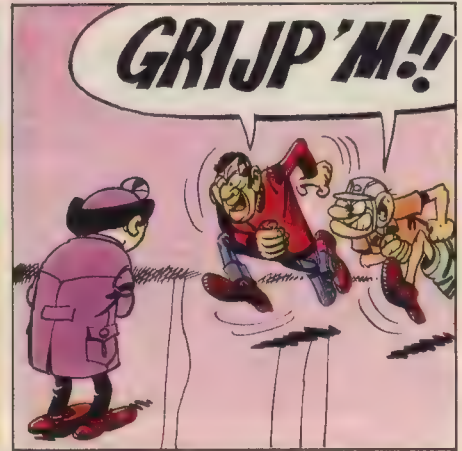
HEE... KEN
 JE DIE KNAAP
 ZEG... KENNEN
 JULLIE ELKAAR,
 ZEG P

TOT TWEEmaal TOE HEEFT U
 BLIJKBAAR AAN MIJN MANNEN
 WETEN TE ONTSNAPPEN... MIJN
 BEWONDERING KENT GEEN GREN-
 ZEN... IK ZOU U DAN OOK EEN AAN-
 TREKKELIJK VOORSTEL WILLEN
 DOEN...

MIJNHEER TIETJERKSTERADEEL, DEZE
 KEER HEBBEN WE 'M! DIT IS DE MAN
 DIE VERANTWOORDELIJK IS VOOR HET
 VERLIES VAN UW BIER EN UW BOOT...
 HIJ IS ALLEEN... EEN PRACHTIGE
 GIJZELAAR!!...

GRRRR
 GRRRR

GRIJP 'M!!

DOINK!!

ACH, WAT SPIJTIG NU TOCH,
 HEREN... WAT EEN NARE
 SAMENLOOP VAN OMSTAN-
 DIGHEDEN! HEH-HEH-
 HEH!

EEN OUD CHINEES SPREEKWOORD ZEGT:
 'HIJ DIE NIET FORS GEBOUWD IS, ZAL EEN
 ONBREEKBAAR GLAZEN VEILIGHEIDSSCHERM
 TOT ZIJN BESCHIKKING DIENEN TE
 HEBBEN...'

TOK
 TOK

DE JACHT OP HET

DOOR E. JACOBS

De wagen waarin Duranton en Sharkey zaten, is verongelukt. Sharkey is bewusteloos;

CHAUFFEUR! ZO SNEL MOGELIJK
NAAR HOTEL CRINON!

STAP MAAR IN!

OLRIK!

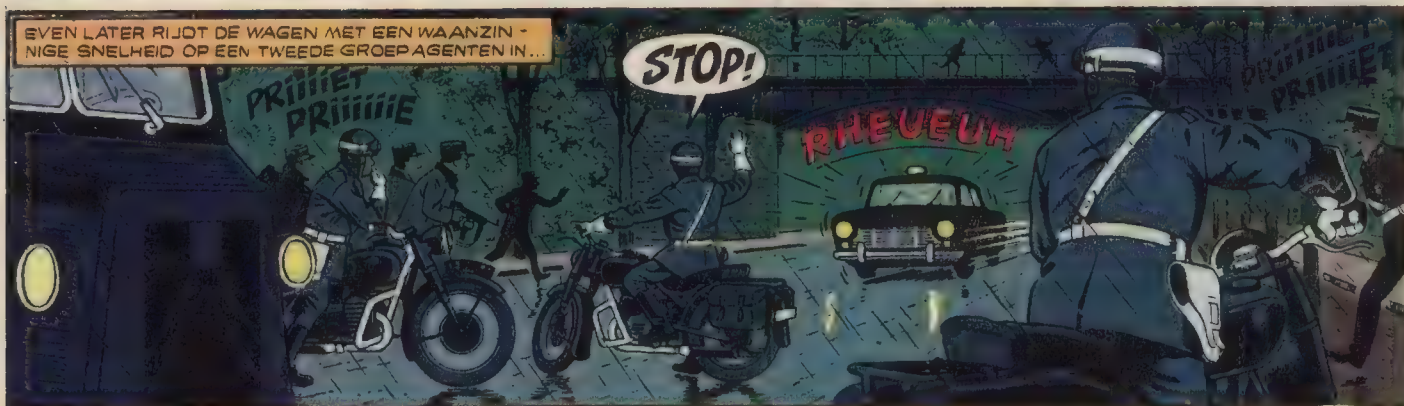
KLAK!

TE LAAT! DE WAGEN SCHEURT
MET GIERENDE BANDEN WEG....

IN VOLLE VAART GAAT HET LANGS DE AGENTEN....

HELP! HEE...

EVEN LATER RIJDT DE WAGEN MET EEN WAANZIN-
NIGE SNELHEID OP EEN TWEEDE GROEP AGENTEN IN...

STOP!

RHEUEUH

ZONDER VAART TE VERMINDEREN STORMT HIJ OP DE WACHTENDE MANNEN AF EN VERDWIJNT IN DE AVENUE MONTSOURIS...

PANG! PANG!

VROAP

ONZE VRIENDEN HOREN DE SCHOTEN EN
RENNEN NAAR DE ONHEILSPEK...

DURANTON IS IN EEN TAXI ONTVOERD!

VERDRAAID!

!?

MAAR PLOTSELING....

SHARKEY!

HALSSNOER

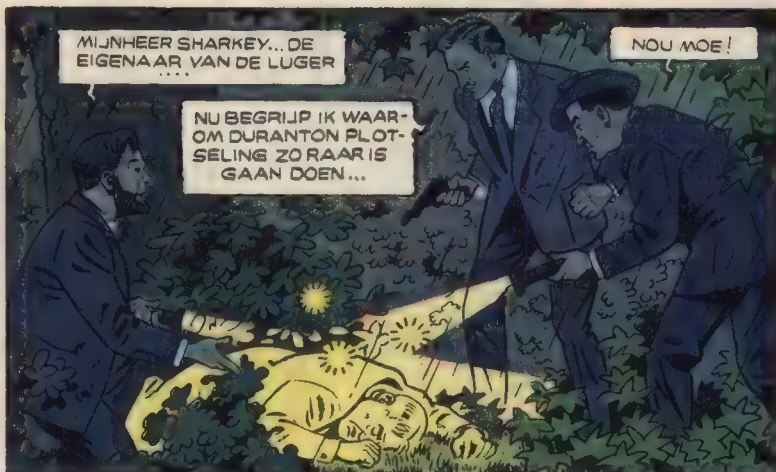

EEN AVONTUUR VAN BLAKE EN MORTIMER

Duranton zoekt 'n plek om 't halssnoer te verbergen. Hij is radeloos. De politie zit hem op de hielen. Dan ontdekt hij 'n draaimolen.

BLAKE! PRADIER! KOM 'S KIJKEN WIE IK HEB GEVONDEN!

MIJNHEER SHARKEY... DE EIGENAAR VAN DE LUGER...

NU BEGRIP IK WAAROM DURANTON PLOTSELING ZO RAAR IS GAAN DOEN...

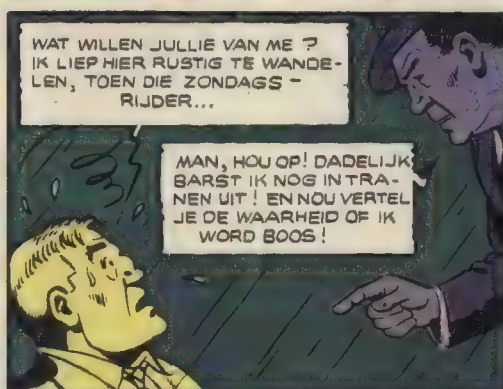
NOU MOE!

WAT ZIJN WE STOM GEWEEST! WE PROBEERDEN TE VOORKOMEN DAT DURANTON VAN BUITENAF GEHOLPEN WERD, TERWIJL SHARKEY AL LANG EN BREED IN DIE WAGEN ZAT. DAT ONGELUK WAS NATUURLIJK NIET DE BEDOELING!

WAKKER WORDEN, SHARKEY!

W-WAT?

WAT WILLEN JULLIE VAN ME? IK LIEP HIER RUSTIG TE WANDELLEN, TOEN DIE ZONDAGS-RIJDER...

MAN, HOU OP! DADELIJK BARST IK NOG IN TRANEN UIT! EN NOU VERTEL JE DE WAARHEID OF IK WORD BOOS!

VOORUIT DAN, ALS U OP MIJN GEMOED GAAT WERKEN, MOET IK WEL...

DAT IS VERSTANDIGER TAAL. VERTEL OP, WAAR MOEST JE DURANTON BRENGEN?

EERST HIERHEEN NATUURLIJK EN DAARNA NAAR DE CATACOMBEN...

EN TOEN ZEI ROODKAPJE: "DAG, GROOTMOEDER...DE WAARHEID!"

HEUS, IN DE CATACOMBEN HEEFT DE BOSS ZIJN SCHUILPLAATS...

SHARKEY, MET ZULKE KLETS-PRAAT WERK JIJ JEZELF NOG ERGER IN DE NESTEN.

COMMISSARIS, WAGEN J.4. MELDT ZICH. DIE TAXI STOPTE OP DE PLACE DENFER, DE INZITTENDEN VERDWENEN ONDER DE GROND BIJ EEN GEBOUW VAN OPENBARE WERKEN. ZE SLOTEN DE DEUR AF.

DAN IS DAT VERHAAL TOCH WAAR!

WAT HEB IK GEZEGD?!

EVEN LATER ZIJN ONZE VRIENDEN OP TOPSNELHEID OP WEG NAAR DE AANGEGEVEN PLAATS....

IK HERHAAL...HOU HET HOOFD-BUREAU OP DE HOOGTE EN GEEF ALLES DOOR AAN DE INSPECTIE DIENST VAN DE ONDERAARDESE GANGEN! SLUITEN!

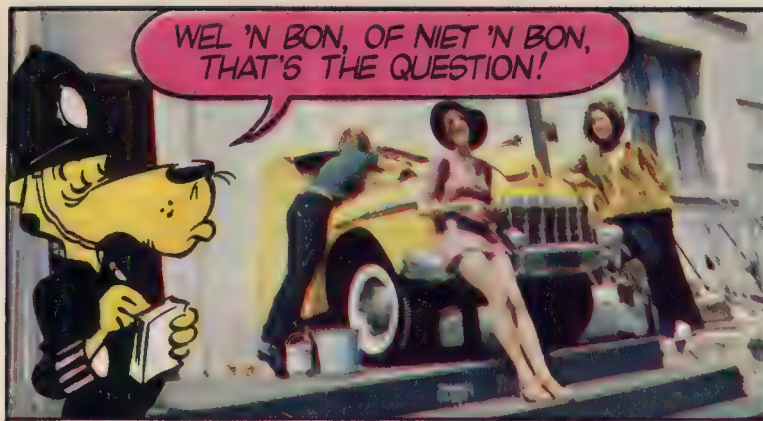
HIER IS HET! KIK, DAAR STAAT DIE TAXI!

COMMISSARIS, DIT LAG IN DIE WAGEN!

EEN PASPOORT EN EEN Vliegtuigticket... HIJ WILDE DUS NAART BUITENLAND UITWUKEN...MAAR WAAR IS DAT HALSSNOER?

OP DIE VRAAG KUNNEN ALLEEN DURANTON EN OLIK JE HET ANTWOORD GEVEN!

WEL 'N BON, OF NIET 'N BON,
THAT'S THE QUESTION!

De eigenares van de boetiek **Granny Takes a Trip** in Chelsea (Londen), heeft op originele wijze haar winkelpandje versierd met het voorste gedeelte van een bejaarde Dodge. Ze kocht het wrak voor 200 gulden, heeft het middendoor gezaagd en knalgeel geschilderd. De gehele dag dreutelen nu parkeerwachters om de auto heen, maar zij weten niet goed hoe zij dit twijfelachtige geval zullen benaderen. Je kunt toch moeilijk een hele bekeuring geven als er maar een halve auto in overtreding blijkt te zijn.

DIE OUWE LOUIS
BOERT NIET GEK
DE LAATSTE TWÉ!

ADAMO!

Zoetgevoolste Adamo, die eens met „Vous permettez, monsieur” HET Nederidool was, heeft een trip naar het bungalowpark van de Maharishi gemaakt. Of hij slechts verrijkt met dit vrolijke beest terugkwam? Da's niet te hopen voor onze Adamo!

IK BEN
VAN M'N
STOKJE
GEVAL-
LEN!

De Pontiac-afdeling van General Motors lanceert deze vuurpijl, die volledig afrekenet met de luchtweerstand. Deze Firebird is 38 cm lager en 30 cm langer dan zijn naamgenoot. Terwille van de stroomlijn werden alle uitsteeksels weggemoffeld.

Nancy, veelbesproken dochter van The Voice Sinatra, zal samen met haar vader een nieuwe tv-show opnemen die misschien hier met de Kerst te zien is. Eregast in dit programma wordt Elvis de Pelvis, die rond die tijd de opnamen voor zijn nieuwste film ('n harde western) wel beëindigd zal hebben.

MOOSJENS
OF
ANALYSE VAN
EEN PHOTO!

Louis „still going (Arm)-strong” zette de popwereld voor schut door met een enorme kraker op de propfen te komen! What a wonderful world was 'n first class sure shot, om het eens echt op z'n Hollands te zeggen. Armstrong haastte zich nog enkele dergelijke plaatjes vol te zingen. Vergeefs, Louis' stem bleek ondanks zijn grote aantal fans niet voor toptien-prolongatie geschikt. Dan maar weer terug naar de trompet!

WEL VERHIP!
ZIE IK ALWEER
DUBBEL!!

11 1

LIZ TAYLOR
HEEFT OP EEN VEILING EEN
RING GEKOCHT MET EEN
DIAMANT VAN 34 KARAATS.
HET KLEINOD KOSTTE
EEN MILJOEN HONDERD-
VEERTIGDUIZEND GULDEN

AUTO SPEEDWAY

Mogen we je even lekker maken? Een spectaculair mengsel van stockcar-races, Grand Prix en motorspeedway, overdonderd met 't spektakel van jankende cilinders, in de heerlijke stank van geschroeid rubber en methyl-alcohol: dat is autospeedway, een stoffig schouwspel waarover binnenkort meer.

LOUIS de FUNES

de bekende Franse komiek, heeft zich tijdens de stakingen in zijn land vermaakt. Hij trok zich terug op zijn kasteel in Clermont, waar hij hartstochtelijk exotische bloemen en planten kweekt. Met net zoveel succes als van zijn films.

blmstv
* Irvn!

* HEEL GOED. HAILWOOD!

Nu Mike „the Bike” Hailwood voor Honda niet meer in motor-races mag uitkomen, lag niets hem meer in de weg om eindelijk dat vette contract van signor Enzo Ferrari te tekenen. Gelijk heeft-ie! Het gaat eventjes harder! Of Mike ook in de vuurrode Italiaanse bolide naar evenveel lauwerkransen rijdt.....?

Zomaar een foto van de Motions, waarbij we ons afvragen waarom popgroepen, hoe bekender ze worden, steeds sagerlijnger op de kiek moeten. Rudy Bennet kijkt alsof de fotograaf niet vertrouwt... en die middelste figuur brrrr... en Rudy's broer Sieb (uiterst rechts) staat aan de grond genageld of hij Dracula in eigen persoon waarneemt. En let op het verdeckt opgestelde personage half achter Rudy! Men zou zeggen dat hij er te beroerd voor is om er bij te horen, maar.... het is de bassist! Je ziet het, deze afbeelding mag gerust een foto vol pikante bijzonderheden genoemd worden.

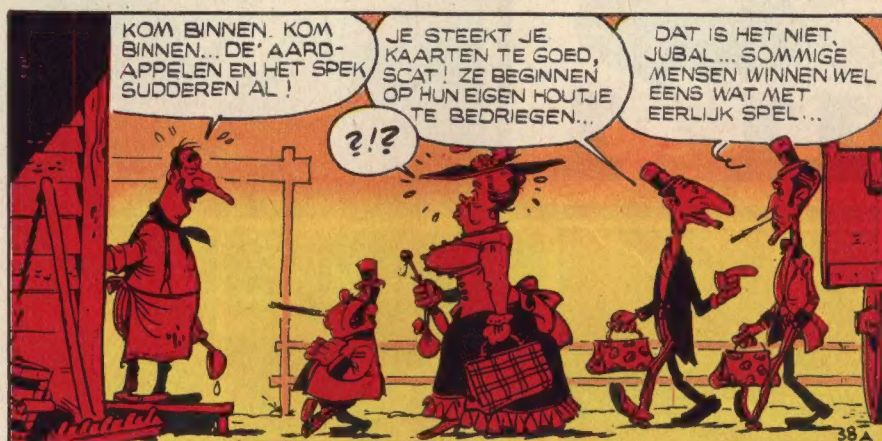
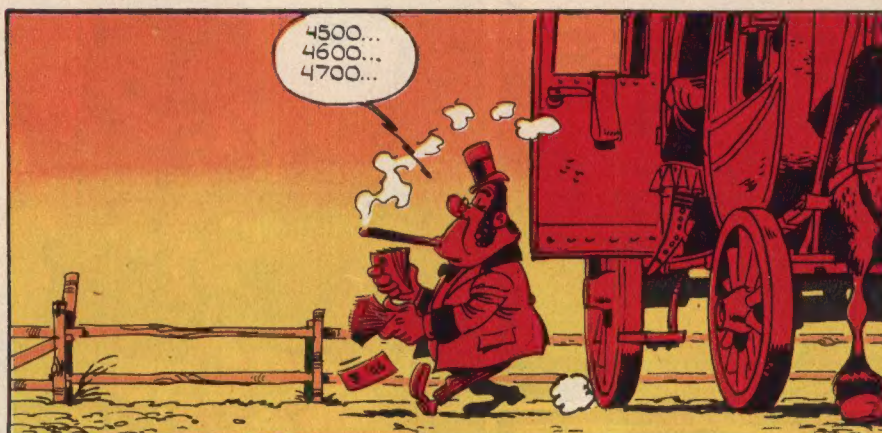

LUCKY LUKE

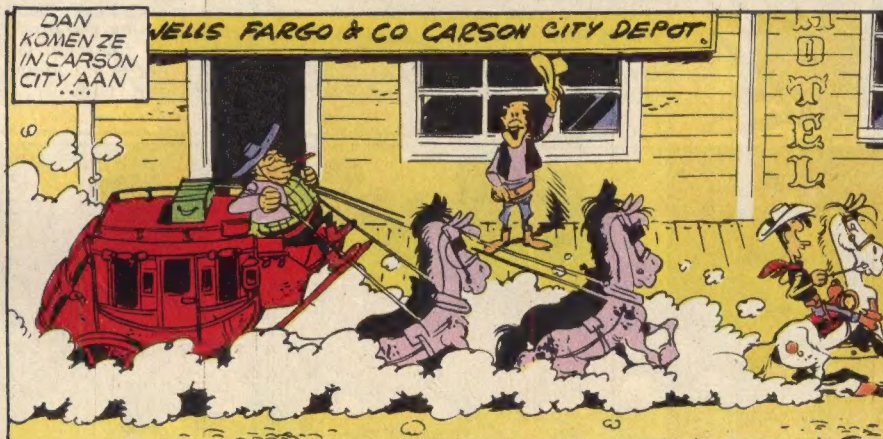
TEKENINGEN: MORRIS

TEKST: GOSCINNY

DE

DE REIS TOT CARSON CITY GAAT VAN HALTE TOT HALTE VERDER ZONDER NOEMENSWAARDIGE VOORVALLEN....

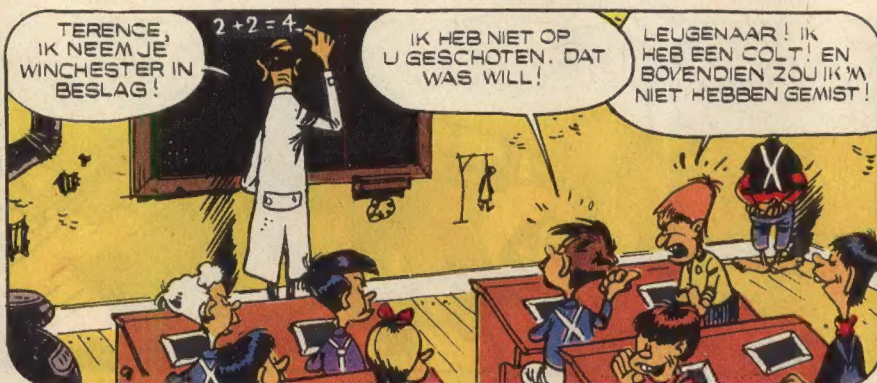
POSTKOETS

Oliver heeft zich ontpopt als 'n man die met eerlijk spelen enorme bedragen wint; dat is het enige vermeldenswaardige dat er over dit saale traject van de postkoets te vertellen valt.

IEDERE DAG REDEN VOOR DE SCHOOL POSTKOETSEN VOORBIJ...

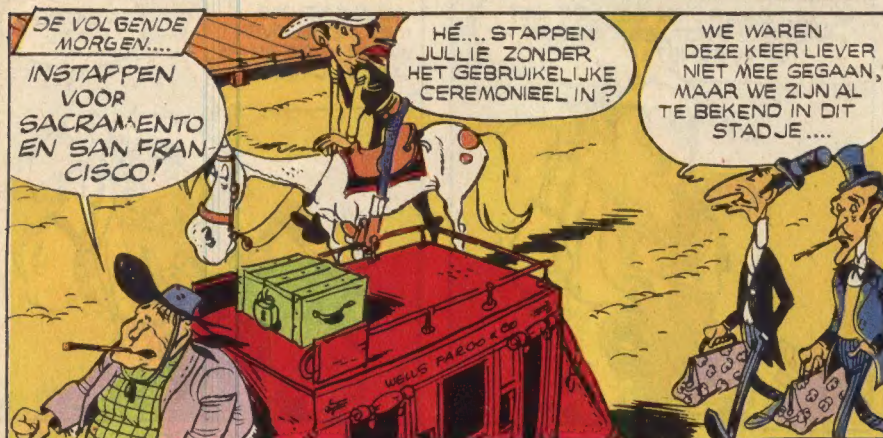
BLACK BART WAS EEN SCHOOLMEESTER IN CALIFORNIË. ZIJN WOELIGE EN ONOPGEVOEDE LEERLINGEN VERGALDEN ZIJN LEVEN...

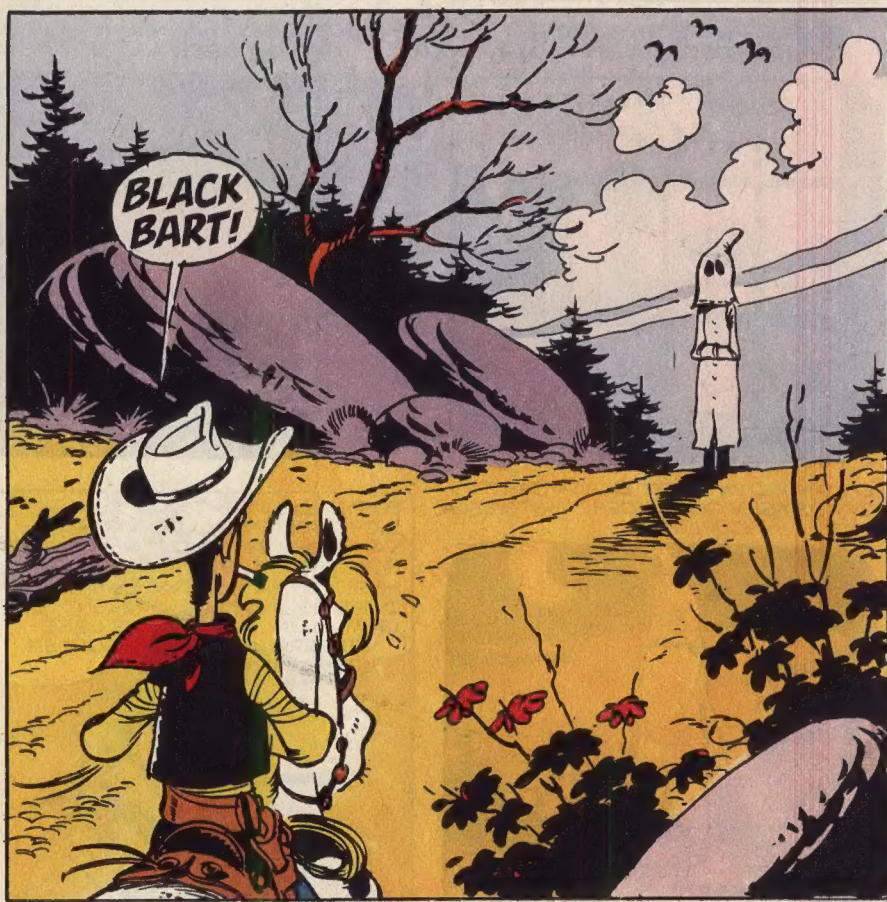

OP 'N GOEDE DAG IN DE VAKANTIE WAS BART HET BEU. GEMASKERD VIEL HIJ MET EEN INBESLAGGENOMEN WINCHESTER EEN POSTKOETS AAN...

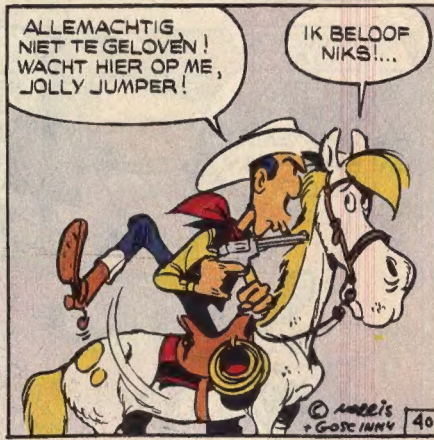

EN SINDSDIEN HEEFT BLACK BART 27 KOETSEN GEPLUNDERD (HISTORISCH CIJFER)...

© 1968 Real Presse

WORDT VERVOLGD